

பாகீரதி கணேசதுரை இழன்ய வாசம்

கலை திரைக்கியக்கள வெளியீடு

இறங்யவாசம்

கவிதைத் தொகுப்பு

பாகீரதி கணேசதுரை

வெளியீடு:

கலை லெக்கிய களம்
தெல்லிப்பழை.

நாளின் பெயர்	:	“ஞான்யவாசம்”
ஆசிரியர்	:	திருமதி. பாக்ரதி கணேசதுரை
பதிப்புரிமை	:	ஆசிரியருக்கு
முதற் பதிப்பு	:	17.09.2016
பக்கங்கள்	:	102 + XIV
தாளின் வகை	:	60g
அட்டை வழவழைமெப்பு	:	அபயன்கணேஷன்
கணைளிப்பதிப்பு	:	ம. பிரவீனா
உள்ளகப் பட வழவழைமெப்பு	:	சௌ. ஸ்ரீஹர்ஷன்
விலை	:	250/=
அச்சகம்	:	கிருஷ்ணா பிறிண்டேர்ஸ், Dr. சுப்பிரமணியம் வீதி, சன்னாகம்.

ISBN -978-955-43956-0-2

சமர்ப்பணம்

நவீர்ச்சாவம் என் ஜயன் முடிவுகளை நான் பணிந்து
நவீர்ச்சாருப்பாம் ஆரண்யவாசம் எழும் மன் வளந்தை
அவிந்திமாய்ப் பதின்துளிற்குள் சுமர்ப்பிடங்கை ஏற்றுள்ள
பருவசாமி அமரருடன் பணிந்தாரி வழங்கிறேன்.

கந்தர்வத் திருநகரம் கவின் நகுலசிறியானே
 கருத்திருத்திக் காலமெல்லாம் கண்ணொன்றே போற்றுகின்ற
 வேத ஆகம சாஸ்த்ராவ்கார்யாந்த சாதகரம்
 நகலேஸ்வராங்கந்த வித்தியாதார் ஆசி இந்த
 அகிலமெல்லாம் ஆஹர்ஷிக்ஞாம் அற்புதத்தைப் போற்றி செய்யோம்
 வேதாகமக்ரியாகுடாமணி பதம் பண்ணோம்.

ராஜ்ராஜஸுந் நகுலேஸ்வரக் குருக்கள்
மூத்தீங்கர்த்தா பிரதமகுரு நகுலேஸ்வரம் தேவஸ்தானம்
அவர்களின்

ஆசிச்செய்தி

திருமதி பாகீதி கணேசதுரை அவர்களின் தந்தையார் அமரர் புண்ணியஸுரத்தி அவர்கள் தமது முன்னோர்களின் அடிப்பாற்றி நகுலேஸ்வரப் பெருமான் மீது அத்தியந்த பக்தியும் இறை கைங்கர்யங்களில் மிகுந்த ஈடுபாடும் கொண்டவர்கள். சிறுவயதிலிருந்தே தந்தையின் வழிகாட்டலில் இந்தப் புனிதத்தலத்தோடு நெருக்கமான தொடர்பு கொண்டவர். 1973ம் ஆண்டிலிருந்து கீரிமலை நகுலேஸ்வரமகா வித்தியாலயத்தில் இசையாசிரியராகப் பணியேற்று மாணவர்களையும் அவர்களின் சமூகத்தினரையும் நன்னெறிப்படுத்திய பெருமைக்குரியவர்கள். இத்தகைய ஆசாங்களை இப்பொது காண்பதற்கு ஆண்யவாசம்’ என்னும் கவிதைத் தொகுப்பானது அவரது கவித் துவத் திற்கு சான்றுபகரும் வகையில் வெளிவருவது ஆத்மார்த்தமான நன்முயற்சியாகும். அமைதியும் அன்பும் கொண்டு அனைவரையும் நல் வழிப்படுத்தும் ஆற்றல் கொண்ட இவர் நின்ட ஆயுனும், நிறைந்த செளபாக்கியங்களும் பெற்று மென்மேலும் இந்த மாநிலம் பயனுற சேவையாற்ற வேண்டும் என்று எல்லாம் வல்ல நகுலாம்பிகா சமேத நகுலேஸ்வரப் பெருமானை அகத்திருத்தி ஆசிக்குறி அமைகின்றேன்.

A. Krishnamoorthy

பந்திவு

“அழரண்யவாசம்” குமழ்கின்ற
 அற்புதக்க் கற்பகக் காகிது
 காருண்யக் கலை உள்ளத்தில்
 கருவாகி வளர்ந்த தருவான்று
 சீரான நான்கு கிளைகளைத்
 திசைக்கொன்றாய்ப் படரவிட்டில்
 ஜோரான வண்ணக் கவிமலர்
 ஜோலிக்குது கொள்ளை அழகுடன்
 இளையோருக் கோர்தின்ப் மலர்க்கொத்து
 இறையோருக் கோர்திசை மலர்க்கொத்து
 உலகோருக் கோர்திர மலர்க்கொத்து
 உணர்வோருக் கோர்உள மலர்க்கொத்து
 நாற்றிசை மாந்தரும் கவியின்பம்
 நுயந்து மகிழ்ந்துயதி கண்டிடக்
 சாற்றுநீல உயிர் முச்செனத்
 தந்திடும் கலையிலே வல்லவர்
 பாவில் இசைமெரு கவ்டியே
 பைந்தமிழ் இன்பமெய் காட்டியே
 மாவைபாரதி இலக்கியத்
 தோட்டத்தில் மலர்ந்த மலரிது
 தெல்லிப்பழைக் கலை இலக்கியக்
 களத்தில் இதனைநாம் நாட்டியே
 பல்லோரும் கண்டின்பம் துய்த்திடப்
 பதிவு செய்தோம் பெருமகிழ்வுடன்
 மாவைபாரதி வாழிய - அவர்
 மலரான கலையுள்ளம் வாழிய
 சோலைக் குயிலைன நாளுமே - கலை
 வானில் கவின்பெற வாழிய

தலைவர்

தெல்லிப்பழைக் கலை இலக்கியக்கலாம்

- சௌவப்புலவர்.க.செல்லத்துரை.

சிந்தனைத் தூறல்

கலாபூரணம்.கோகிலா மகேந்திரன் -

மொழி தோன்றிய போதே கவிதையும் தோன்றியிருக்க வேண்டும்! எத்தனை மொழி? எவ்வளவு காலம்? எத்தனை கவிஞர்கள்? எத்தனை கோடி கவிதைகள்? ஆங்கில மொழி தனக்குத் தோன்றிய கவிதைகளில் Shakespeare இன் Sonnet 18" மிகச் சிறந்த கவிதை என்று தெரிவு செய்து வைத்திருக்கிறது. தமிழ் மொழியில் வள்ளுவனா? கம்பனா? இளங்கோவா? பாரதியா? எது கவிதை? முடிவு கடினமானது. மொழி உள்ளவரை, மனித உணர்வுகள் உள்ளவரை கவிஞர்கள் வருவார்கள். பொருத்தமான சொற்றெளிவு, ஒசை, வலிமையான உணர்வு, அனுபவம், வண்ணம் இவற்றால் எம்மை வருந்துவார்கள் அல்லது தூக்கி அடிப்பார்கள்.

'மாவை பாரதி' ஒரு கவிஞர். ஒரு சிறுக்கதை ஆசிரியர், நாடக நெறியாளர். பக்ரீதி ரீசர் எனது நாற்புது வருடகாலச் சிநேகிதி. திருமதி பாக்ரீதி கணேசதுரை ஒரு சங்கீத ஆசிரியர். நாடகமும் அரங்கியலும் பாடத்தின் ஆசிரியர், உளவளத்துணையாளர், எல்லாம் ஒன்றுதான்! அந்த மெல்லிய, சிறிய சிரித்த உருவந்தான் எல்லாம்!

1976ம் ஆண்டு குயில் கூவும் வைகாசி மாதக் காலை நேரம் கீரிமலை நகுலேஸ்வர ம.விக்குள் நுழைகிறேன். புதிய ஆசிரியராகப் பொலிகண்டி இ.த.க பாடசாலையில் நியமனம் பெற்று இரண்டு வருடங்கள் கடந்த பிறகு அதிபர் கந்தையா உபாத்தியாயரின் சிறிய முயற்சியால் இந்த இடமாற்றம். அங்கே சங்கீத ஆசிரியராகப் பணியாற்றுகின்றார். செல்வி. பாக்ரீதி புண்ணியமூர்த்தி. 'கவிதை, சிறுக்கதை. நாடகம்' என்று பல விடயங்களில் எங்களுக்குள் ஒரு ஆர்வமும் ஒன்றுமையும் இருந்ததால் விரைவிலேயே நன்பிகள் ஆகிவிட்டோம். அவர் அப்போதே தரமான கவிதை, சிறுக்கதை எல்லாம் எழுதுவார்! இவரது கலை ஆற்றலும், கற்பனை வளமும் மொழி ஆளுமையும் மிக உயர்ந்த தரத்தின என்பது எனக்கு அப்போதே நன்கு தெரியும். அப்போது நான் எழுதிய 'பெண் பிரமாக்கள்' பற்றிய ஒரு கட்டுரைத் தொடரில் இரண்டாவது வாரமே 'மாவை பாரதி' பற்றி எழுதிய ஞாபகம். (அந்தக் கட்டுரையைப் பழைய பத்திரிகைக் குவியலுக்குள் தேழினேன். கிடைக்கவில்லை. இனியும் கிடைக்கலாம்).

எமது வாழ்க்கைக் கோட்டின் பல இடைவெளிகளை நாம் சமாந்தரமாய்ப் பயணித்தோம் என்பது குறிப்பிடக்கூடியது என்று நம்புகிறேன். கீரிமலையில் கந்தையா உபாத்தியாயர்' என்ற மலை போன்ற ஆளுமை அதிபர் முன் இரு சாதாரண ஆசிரியர்களாகச் சில வருடங்கள்!

1980ம் ஆண்டு நாம் இருவரும் கர்ப்பினி ஆசிரியர்களாக - நான் பிரவீணனைச் சுமந்தவளாகவும், இவர் தீபனைச் சுமந்தவராகவும் அதே பாடசாலையில், திருமதி பரமேஸ்வரி பார்வதிநாதரிவும் போன்ற புகழ் பூத்த ஆசிரியைகள் கொண்டு வரும் சொட்டைத் தீணி (மாங்காயும் தேங்காயும் பனங்காய்ப்பணியாரமும் இன்னும் பலவும்) இருவருக்கும் பங்காகும். சிறு சிரிப்புடன் வரும் திருமதி.தன்பாக்கியம் இராமசாமியின் செல்லக் கதைகள் உனக்கோ, எனக்கோ என்று தெறித்து இருவரையும் வந்தடையும்.

தெல்லிப்பழைக் கலை இலக்கியக் களத்தின் மத்திய குழுவில் ‘பகுதி’ ரீசர் ஒரு போதும் இருந்திராக போதும் நாங்கள் தயாரித்த நாடகங்கள் பலவற்றில் அவரும் நானும் நடிகைகள் ஆணோம். வட இலங்கைச் சங்கீத சபைப் பரிட்சைகளுக்கு மாணவர்களைத் தயாரித்து அனுப்புவதில் இருவரும் அக்கறை காட்டினோம். ‘நாடகமும் அரங்கியலும்’ பாடத்தை ஒழுங்காகப் படித்து ‘கலாவித்தகர்’ பட்டம் பெற்றோம்.

கொஞ்சம் முன் பின்னாகவே சாந்திகத்தில் உளவளத்துணைப் பயிற்சி பெற்றோம். இத்துறைகளில் வளவாளர்களாகப் பணி புரிந்தோம். யுத்த காலத்தில் சேர்ந்து ஓடினோம். தரித்தோம். வடகிழக்கில் உளவளத்துணை ஆசிரியர்களையும், நட்புதவியாளர்களையும் பயிற்றுவித்த காலத்தில் முள்ளியவளை வித்தியானந்தாக கல்லூரி வகுப்பறையில் தங்கி நின்று பணி செய்தோம். ‘உங்கடை வட்டிலை இருக்கிற ஆம்பிளையளி சரியில்லை’ என்று ஒரு உயர் அதிகாரி கொடுப்புக்குள் சிரித்தபடி சொல்லும் போதே, ஷெல் அடிக்கும் மாலைப் பொழுதுகளில் இராமநாதன் கல்லூரி திறந்த வெளி அரங்கில் மாணவர்களோடு கூடி நின்று நாடக ஒத்திகைகளில் ஈடுபட்டோம். ஜெர்மனியில் இருந்து ‘எலிசபெத்’ அம்மா வந்திறங்கிய ஒவ்வொரு தடவையும் அவருக்கு முன் அமர்ந்து ‘உளவியல்’ பாடம் கேட்டோம். எனது நாடகங்களில் பெரும்பாலும் இசைசென்றியாளராக அவரே அமைந்தார். இப்படி இப்படி நினைக்க நினைக்க நீஞும்.

இப்போது இருவரும் ஓய்வு பெற்றுவிட்டோம். (ஓய்வு பெற்றாலும் பணிகள் தொடர்கின்றன என்பது வேறு) இருவரும் பேரப்பிள்ளை கண்டு விட்டோம். அவர் சில மாதங்கள் சிங்கப்பூரில் கழித்து விட்டு வந்தார். நான் சில வருடங்கள் அவஸ்திரேலியாவில் கழித்து மீண்டேன். இனி என்ன? இறுதிக் காலத்தில் எமது நூல்களை வெளியிட வேண்டும். அதற்குத்தான் கலை இலக்கியக்களம் இருக்கிறதே! கலை இலக்கியக்களம் 05.04.1986 முதல் இன்று வரை தன் பணிகளை ஆர்ப்பாட்டம் இன்றி செய்து வரும் ஒரு நிறுவனம். இவ்வருடம் தனது 30வது ஆண்டு நிறைவைக் கொண்டாடும் தருணத்தில் குடத்துள் விளக்காய் மிக நீண்ட காலம் ஒளிர்ந்த ஒரு கவிஞரை

வெளியே தாக்கி வைத்து மகிழ்கிறது. வெளியே தாக்கிவிட இப்போது தான் அவர் அனுமதித்தார் என்பது தான் உண்மை.

பொதுவாக இருவரும் சமாந்தரமாகப் பயணிக்கும் போதும் ஒரு காலை முன்னுக்கு வைக்கும் பழக்கம் என்னிடம் இருக்கும். பெரும்பாலும் அவர் அதை ஏற்றுக் கொள்ளார்.

‘ரீச்சர் ஒரு நாடகம் போடுவெம்’ ‘ஓம்’

‘ரீச்சர் இந்த முறை இவ்வளவு பிள்ளையளையும் சோதினைக்கு அனுப்புவதும் - ‘ஓம்’

‘ரீச்சர் இந்தக் கருத்தரங்குக்கு நீங்க வளவாளர்’ ‘ஓம் அதுக்கென்ன’

‘ரீச்சர் இந்தப் பாட்டுக்கு ஒரு மெட்டுப் போடுங்கோவன்’ ‘போடுவெம்’

‘ரீச்சர் இந்த கைநாலிலை ஒரு அத்தியாயம் நீங்கள் தான் எழுதுறிங்கள்’ - ‘செய்வும்’

அவர் மறுத்துள்ள ஒரு விடயம் இருக்கிறது.

‘ரீச்சர் உங்கடை ஆக்கங்களை ஒரு புத்தகமாக்குவதும்’ - ‘மௌனம்’ இந்த வருடம் வரை எனது அந்த ஆலோசனை மட்டும் அங்கீர்க்கப் படவில்லை.

எனக்குத் தெரியும் எங்களுக்குள் ஒரு வித்தியாசம் இருந்தது. நான் வளர்க்க வேண்டி இருந்தது ஒரு பிள்ளை. அவருக்கு நான்கு சிங்கக் குட்டிகள். நாலையும் வளர்த்து ஆளாக்கி விட்ட திருப்தி இந்த வருடந்தான் அவருக்குள் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். இரண்டு நால்கள் பட்டப்படவென வந்துவிட்டன. ‘சாபமும் சர்க்காரவர்த்தியும்’ என்ற நாடகத் தொகுதி ஏற்கனவே வந்துவிட்டது. ‘ஆரண்யவாசம்’ என்ற கவிதைத் தொகுதி இன்று வெளியாகிறது. 72 கவிதைகள் அடங்கிய இந்தக் கூடை ‘இளையோருடன்’ ‘இறையோருடன்’ ‘உலகோருடன்’ ‘உணர்வோருடன்’ என்ற நாலு தட்டுக்களைக் காவுகிறது.

தொகுதியின் ஆரம்பத்தில் வரும் சீர்மியக்கீதம் பலநாறு கருத்தரங்களில் பாடப்பட்டது. அதன் இசை அமைப்பாளரும் இவரே. ‘சம்பவ விபரிப்புச் சிகிச்சை’ (NET) பற்றி அவர் எழுதிய ‘கற்களும் பூக்களும்’ என்ற கவிதை என்னை மிகவும் கவர்ந்த ஒன்று. உள் சிகிச்சை முறை ஒன்றினை அழகு தமிழில் வேறு யாரும் கவிதையாக்கி இருப்பார்கள் என்று நான் நம்பவில்லை. உள்வியல் துறைக்கு ரீச்சரை இழுத்து வந்த உரிமையால் இந்தக் கவிதைகள் பற்றிய ‘பெருமை’ யில் ஒரு சிறு பங்கு எனக்கும் உண்டு. எனக்கு மட்டுமில்லை. எங்கள் நாடகக்குழு, எங்கள் உள்ளியல் குழு - அந்தப் பெருமையில் உரிமை கொள்ளும்.

கவிதை ஒரு கலை, கலை என்பது ஒரு சமூக அழகியல் நிகழ்வு. சமூகத்தின் பண்பாட்டுறவுள்ள நிலை கொண்டு நிற்பது. பண்பாடு என்பது ஒரு சமூகத்தின் ஓருக்கை முறை. ஆகவே கலை சமூகத்தை எடுத்துணர்த்தும் உயிர்ப்பு மையம்.

'வானின் மீது வட்டாஸப்
வளர்ந்து சென்று குண்டலடியும்
தானே போடும் போம்மரின்
இரைந்து செல்லும் ஒசையோ?
தூவக்கை நிழக் கொண்டுமே
சுட்டுத் தள்ளும் ஹெலிகளும்
மிதக்கும் வான் வெளியிலே
நிலவும் நிந்த முடியுமோ?
நிலவும் என்னைப் போலவே
நிதமும் பயந்து நடுங்கியே
கலங்கித் தேயந்து முடிவிலே
கன் மறைந்து போனதோ?

என்று இளையோர் மனதை இவர் அவதானிப்பதை சமூகத்தை எடுத்துரைக்கும் உயிர்ப்பு மையம் என்று கூறாமல் வேறு எப்படிக் கூறுவது? கவிதை ஒரு சிகிச்சையாகும். உளசமூகத் தொண்டு செய்யும் அவருக்கு அது நன்கு தெரியும். கவிதை அவரது மனதையும் ஆற்றி மற்றவர் மனதையும் ஆற்றுகிறது பாருங்கள்.

'முருக்கயிறா? தக்கொழுந்தா? கடல் மடியா?

மலை முகடா? துளி விடுமா? நெயிந்துபிலா?

போன்ற இடங்கள் தற்கொலை எண்ணைம் வரும் செக்களின் சிந்தனை உச்சானங்களை!

எந்த ஒரு கவிஞரிடமும் ஒரு படைப்பகாக்கத்திற்கு இருக்கும். ஒரு உந்தல் இருக்கும். அதைச் சொல்லி விடும் போது ஒரு அழகியல் திருப்தி வரும் அப்படிப்பட்ட இடங்கள் பல வருகின்றன தொகுதியில்

'யுத்த யுமி தன்னில் ரோஜாச்
செடியை நாட்டுங்கள்

யுத்த தேவன் தன்னை அதனைக்
காக்க சொல்லுங்கள்'

'இறைவன் கூட எம்மைப்போல

இடம் பெயர்ந்தானோ

எந்த அகதி முகாயில் அவன்

குடி புகுந்தானோ?'

போன்ற இடங்கள் மனதைத் தொடுபவை!

நல்ல கவிதைகளின் கருத்தில், ஒரு நாடு கடந்த, மொழி கடந்த தன்மை இருக்கம் என்பார்கள். இதைப் பாருங்கள், ‘வானவில்’ என்ற கவிதையில்

‘மறைந்திடும் வில்லும் நமக்கெதற்கு
வளைந்திடும் மூங்கில் வில் எனக்கு’

என்று அழகானதாய் இருந்தாலும் அழிந்து போவதை விட்டு விடும் கருப்பொருள் உலகு தழுவியது.

‘பழத்தோடு சேர்ந்த சுவை என்றும் மாறாது.....’ (Chemical போட்டு மாற்றிவிடுகிறார்கள்) பண்டிடமை கொண்டோர் வாழ்வு.

‘என்றும் வீழாது’ என்ற தத்துவம் ரசிக்கும்படியும் சிந்திக்கும்படியும் வருகிறது. Great!

இவரது எளிய சந்தம் நிறைந்த, இலக்கணம் தழுவிய கவிதைகளுடு உணர்வுத் தொற்றில் இலகுவாய் நடந்து விடுகிறது.

‘இதயமற்ற இரவுகளும் இரக்கமற்ற உணர்வுகளும்
உதய ஒளி வரவு கண்டும் ஓயாது தொடருகையில்
இதயவீணை இசை தருமா, இனிய கீதம் இசைத்திடுமா
இருவிழி நீர் சொரிந்திருக்க இதழ் மலர்ந்து சீரித்திடுமா?
போன்ற இடங்களை வாசித்து அழாதிருப்பது எப்படி?

உலகம் முழுவதிலுமான இவரது அவதானம், பெயர்த்துத் தொகுத்தல், ஊடு கடத்தல், தரவு நியாயப்படுத்தல் ஆகியவை நூலில் சிறப்பாய் அமைகிறது.

‘பெளரணமியின் குளிர்க்கிரணம் மெய்தழுவத் தீக்குளித்தேன்
பெளருஷம் தொலைத்து விட்ட பாவையாய் மனம் குளிர்ந்தேன்’
கவிதைகளின் உணர்வை வாசகன் தன் வாழ்வில் உணர்ந்திருந்தால் அது வெற்றி, நான் உணர்ந்தேன்.

கவிதையும் கலையும் பாகீரதிக்குப் பரம்பரைச் சொத்து என்பதையும் மறந்திடாமல், முப்பதாண்டு நிறையும் இளமாது ‘கலை இலக்கியக் களத்தின்’ குழந்தையாய், ‘ஆரண்ய வாசம்’ பிறப்பதில் பெருமகிழ்வு எமக்கு!

கே.கே.எஸ்.வீதி

17.08.2016

கோண்டாவில் மேற்கு,
கோண்டாவில்.

பொருளாட்க்கம்

	பக்க இல
❖ ஆசிச்செய்தி	V
❖ பதிவு	VI
❖ சிந்தனைத்தூறல்	VII - XI
❖ குரு வணக்கம்	01
❖ சீர்மியக் கீதம்	02

1. இளையோருடன்

01.	பெற்றோருக்கு 03 - 04
02.	என்னை வெல்வீரா 05
03.	தேவைகள் 06
04.	நல்வழி 07
05.	சிட்டும் சிறுவனும் 08 - 09
06.	வானவில் 10
07.	வளர்பிறை 11 - 12
08.	பட்டுறோஜா 13 - 14
09.	நிலவு என்தன் கையில் 15
10.	ஜீவபோதனை 16
11.	காக்கும் கடமை 17 - 19
12.	பயம் 20 - 23
13.	எமது குரல் 24
14.	அறிவியல் விளக்கம் 25 26
15.	மனிதம் வாழ 27 - 28
16.	வெள்ளைப் பிரம்பு 29 - 30
17.	ஒளே குரல் 31
18.	துணைக்கு வாருங்கள் 32 - 33
19.	தேசியச் சொத்து 34
20.	உறவைப் பேணுவோம் 35
21.	சத்தியம் நிச்சயம் 36

	பக்க இல
22. அழாம் விரல்	37
23. எப்படிச் சொல்வோம்	38
24. சொர்க்கத்தின் வித்துக்கள்	39
25. புது விதி செய்வோம்	40
26. இதம் கொடுப்போம்	41
27. கலைக்காகவே	42
28. வழி நடத்திச் செல்வீர்	43 - 44
29. என்னாலே	44
 2. இறையோருடன்	 45
01. திகட சக்கரம்	46
02. நரத்தன விநாயகனே	47
03. தேரேறி வருகிறான்	48
04. தங்கமனம் கொண்டவன்	49 - 50
05. அற்புதத் தூர்க்கையம்பாள்	51
06. தெல்லிநகர் தேவி	52
07. அழகிய குமரன்	53
08. நிலையானவன்	54
09. நீராடினான்	55
10. ஆடடியோ	56
11. வல்லமை கணபதியே	57
12. அருணப் பொருளே	58
13. கண்ணன் வந்தான்	58
14. புராதன ஈச்சரங்கள்	59
15. பஞ்சபூத சிவத்தலங்கள்	60
16. நாராணயன் நாமம்	61
 3. உலகோருடன்	 62
01. ஆச்சார்ய தேவோபவ	62
02. சரண் புகுந்தாள்	63

	பக்க இல
03. சரணாலயம்	64
04. ஜந்தினன் ஓருக்கம்	65 - 66
05. போலியோ போலி	67 - 68
06. விண்ணப்பம்	69
07. அலைகளின் மேலே	70
08. மகாஜூன்த் தூய்	71
09. நூற்றாண்டும் கடந்த அன்னை	72
10. பாராட்டும் தாயானவள்	73
11. ஞான சாரதி	74
12. வளர்க சிங்கபுரி	75
4. உணர்வோருடன்	
01. பிரபஞ்சக்கீதம்	76
02. பலர் நடந்த பாதை	77
03. மீண்டும் வருவேன்	78 - 79
04. விடியல் தெரிகிறது	80
05. பாடிப் பறந்த குயில்	81
06. ஆய்வாமை	82
07. அழைக்கின்ற குரல்	83
08. மலைத்தேன்	84 - 85
09. இதுயம் பறிகொடுத்தேன்	86 - 87
10. ஆத்ம காவியம்	88
11. ஆத்மீகன் அருகிருக்க	89 - 90
12. இதுயமற்ற இரவுகள்	91
13. வாழவா	92
14. பூண் சரணாகதி	93 - 94
15. சரணாலயன்	95 - 96
16. ஆயன்யவாசம்	97 - 98
17. கற்கஞும் புக்களாகும் நிறைவுடன்	99 - 100 101 - 102

குரு வணக்கம்

ஆழிகுழ் தாய்த்திருநாட்டின் ஆழ்ந்தகன்ற புலமை கொண்ட
ஆசானே என் குருவே அன்புருவே சமர்ப்பணம் நான்.

கலைக்கோவாம் எனஜூயன் முருகையன் தான் பணிந்து
ஆரண்யவாசம் எனும் அழகு மலர் குட்டுகின்றேன்

பொற்புடனே ஏற்றறுள்க
சித்தம் தனைக் காத்தருள்க

கற்பனைகள் கடந்து நின்று
கல்விப்புலம் தனில் நுழைந்து
அற்புதமாய்க் கவிச்சமைத்து
அகிலத்தை வாழவைத்து

சொற்பதத்தால் சிலிர்க்க வைத்து
நிர்ச்சலனமாகி நெடும்
நித்திரையில் அமரநிலை
பெற்றபெரும் அற்புதனே

என்னினிய கவிவானில்
என்றும் நிறை என்குருவே

முத்தமிழ்க் குறுமுனியே
வித்தகக் கவிக்கனியே
சித்தம் நிறைந்தவனே
பக்திக் குகந்தவனே

நீ தந்த கவிச்சனையால்
நீரோடை ஒன்றமைத்தே
நீ தூங்கும் பொன்னுலகை
நீராட்டி அகம் நிறைவேன்

ஆரண்ய வாசம் தனில்
ஜூயா நீ அமைதி கொள்க
பாரதியாள் பணிவுடன் ஜூயன்
பாதமலர் சிரமேற் கொண்டாள்.

சீரமியக்கீதம்

பல்லவி

ஆறுதல் சொல்வோமே - உம்மை

ஆற்றுப் படுத்துவோமே

(ஆறுதல்)

அனுபல்லவி

தேறுதல் செய்வோமே - உம்மைத்

தேற்றி அணைப்போமே

(ஆறுதல்)

சரணம்

உமக்கு அருகிருப்போம் உங்கள் இன்னலைச் செவிமடுப்போம்
உம்மோடு ஒத்துழைப்போம் உங்கள் உணர்வை எமதாக்குவோம்
(ஆறுதல்)

முன்சாய்ந்தமரந்திருப்போம் எங்கள் மனசைத் திறந்து வைப்போம்
கண்களால் இணைந்து கொள்வோம் உங்கள் கதை கேட்கத்
தளர்ந்திருப்போம்
(ஆறுதல்)

நம்பிக்கை ஊட்டிடுவோம் நல்ல பாதையாய் மாற்றிடுவோம்
அன்பிற்கு ஏங்கும் உங்கள் வாழ்வின் இலக்கிணைச் சீர் செய்குவோம்
(ஆறுதல்)

கலைகள் கற்ற வோம் உம்மைக் கலைத்துவ மாக்கிடுவோம்
நிலையில் உயர்ந்து வர உங்கள் நினைவை எமதாக்குவோம்
(ஆறுதல்)

துன்பத்தில் தூஷிப்பவரைக் கைதூக்கிடக் கை கொடுப்போம்
இன்பத்தின் இதும் கொடுத்து உங்கள் இதயத்தை மீட்டெடுப்போம்
(ஆறுதல்)

இளையோருடன்

பெற்றோருக்கு.....

பெற்றவரே பெற்றவரே பெருமை கொள்ளுங்கள் எம்மைப்
பெற்று வளர்க்கும் பெரும் பொறுப்பால்
பேறு கொள்ளுங்கள் - பெரும்
பேறு கொள்ளுங்கள்

வேலை செய்ய வேண்டுமென்றால் கட்டளை இடாதீர் - ஒரு
அபிப்பிராயம் போலச் சொன்னால் மகிழ்வடைவோமே

பிழைகள் விடுதல் மனித இயல்பு நான் சிறுபிள்ளை
பொறுமையோடு பிழை திருத்தி சரிசெய்தல் கடமை

என்குறையை மற்றவர் முன் எடுத்துச் சொல்லாதீர் - வளரும்
எனது சுயகெளரவத்தை மதிப்பதும் கடமை

இரைந்து பேசி என்குறலை உயர்த்த வைக்காதீர் - எமை
இனிமையாகப் பேசி அணைப்பதும் கடமை

கேட்கும் பொருட்கள் அணைத்தும் தந்து விடாதீர் - உடன்
தேவை உணர்ந்து நேரமறிந்து தருவதும் திறமை

சொன்ன வாக்கை மறந்து எழுந்து தலைகுனியாதீர் - என்னைப்
பெற்ற தந்தை தலை நிமிர்வதென் விருப்பே

எனது வேலை தன்னை என்னைச் செய்ய விடுக்கள் - ஓழும்
எனது சொந்த அனுபவத்தை நான் கற்றுல் உயர்வே

பிழையதனை தனியே பேசி களைவோம் - சரி
பிழைதிருத்தல் வாழ்வில் என்னை பேணி உயர்த்துவே

உங்கள் நண்பனாக நெருங்கி வாருங்கள் - என்னை
உங்கள் பிள்ளை என்று நீங்கள் மதிப்பது கடமை

மற்றவரோடென்னைச் சேர்த்து ஓப்பிடவேண்டாம் - எனது
அறிவு திறமை ஆற்றல் என்றும் தனித்துவமன்றோ

பூசைக்குரிய தெய்வம் நீங்கள் பொய் சொல்லல் சிறுமை
ஆசைக்குரிய அன்னை தந்தை உண்மையின் உருவே

பிழைகள் செய்தால் தலைநிமிர்ந்து ஏற்றல் - பண்பு
பொய்யுரை தீதெனப் பெரியோர் கூறுவர் நம்பு

என்றும் எம்மைப் பெற்றவரே உலகில் - பெரியவர்
அன்பு பாசம் கருணையோடு எம்மை வளர்ப்பவர்

என்னை வெல்வீரோ

மலரே நீயும் என்னைப் பார்த்து
 சிரிக்கக் கற்றாயோ?
 குயிலே நீயும் என்னைப் பார்த்து
 இசையும் கற்றாயோ?
 மயிலே நீயும் என்னைப் பார்த்து
 நடனம் கற்றாயோ?
 மைனாக்குஞ்சே என்னைப் பார்த்து
 மழலை கற்றாயோ?
 பச்சைக்கிளியே பேசும் கலையில்
 என்னை வெல்வாயோ?
 பாயும் நதியே ஓடும் கலையில்
 என்னை வெல்வாயோ?
 அச்சப்பட்டு ஓடும் அலையே
 கொஞ்சம் நில்லாயோ?
 அலுத்துச் சலித்த களைப்புத்தீர
 என்னைக் கொஞ்சாயோ?

தேவைகள்

பசியும் தாகழும் வருத்தும் போது
படிக்க முடியாது - பாடிக்
களிக்க முடியாது - ஓடிப்
பிடிக்க முடியாது.

பாதுகாப்புக் குறையும் போது
சிரிக்க முடியாது - படுத்துத்
தூங்க முடியாது - நிமிர்ந்து
நடக்க முடியாது.

அன்பு செய்வோர் இன்றி மனதில்
அன்பு வளராது - மனிதப்
பண்பு வளராது - என்றும்
இன்பம் மலராது.

கணித்து எம்மைப் போற்றாவிட்டால்
மதிப்புயராது - சுய
மதிப்புயராது - பிறரை
மதிக்க வராது.

தேவைப் படிகள் தீர்ந்து விட்டால்
சோகம் தோன்றாது - என்றும்
ஏக்கம் தோன்றாது - நெஞ்சில்
தாக்கம் தோன்றாது.

நல்வழி

தம்பி நன்றாய் நிமிர்ந்து நட
தலைவன் போலே துணிந்து நட
அன்பும் பண்பும் இணைந்து நட
அறிவும் ஆய்வும் கலந்து நட
ஏற்றுத் தாழ்வினை மறந்து நட
எவரும் எம்மவர்; உணர்ந்து நட
பிறருக்குதலி புரிந்து விடு
பிறரின் துயரைத் துடைத்துவிடு
உன்போல் துணிந்தவர் உலகில் இல்லை
உழைப்பால் நீயும் உயர்ந்து நட
என்பும் சதையும் இணைந்தது போல்
இயற்கைத் தாயடன் இலைந்து நட
உறவை வளர்த்திட உணர்ந்து நட
உலகில் உயர்ந்திட வளைந்து கொடு
அறிவியல் கதைகளை ஆய்ந்து படி
ஆண்டவன் இருப்பதை அறிந்து நட
உண்மை பேசி உயர்வடைவாய்
ஒழுக்கம் பேணி உயர்ந்திடுவாய்
உனக்கென உள்ளதை உரிமை கொள்வாய்
உனக்கல்லாததைத் தவிர்த்திடுவாய்

சிட்டும் சிறுவனும்

- சிறுவன் :- எட்டுத்திக்கும் பறந்து செல்லும் சிட்டுக்குருவியே குத்துக் கரணம் போட உனக்குக் கற்றுக் கொடுத்ததார்?
- சிட்டு :- சிட்டுப் போல சிறகடிக்கும் குட்டித் தம்பியே பட்டுக் கண்ணம் தொட்டுப் பேசக் கிட்ட வாராயோ?
- சிறுவன் :- பட்டுக் கண்ணம் தொட்டுப் பேசக் கிட்ட வருகிறேன் சிட்டே நீயும் எனக்கு என்ன சேதி சொல்கிறாய்?
- சிட்டு :- உன்தன் விட்டுக் கூரைத் தட்டில் கூடு கட்டவே என்தனுக்கோர் சின்னப் பெட்டி நீயும் வைப்பாயே
- சிறுவன் :- சின்னப் பெட்டி வைத்துவிட்டேன் சிட்டுக்குருவியே சீக்கிரமாய் நீயும் வந்து கூடு கட்டுவாய்

- சிட்டு :- நானும் எனது துணையுமாக
உனது வீட்டிலே
நன்றாய் வாழ்ந்து உனது நட்பை
வளர்த்துக் கொள்கிறோம்
- சிறுவன் :- ‘வருக’ ‘வருக’ என்று நானும்
வாழ்த்துக் கூறுவேன்
- சிட்டு :- ‘நன்றி’ ‘மீண்டும் வருவேன்’ என்று
சிறகை விரிக்கிறேன்.

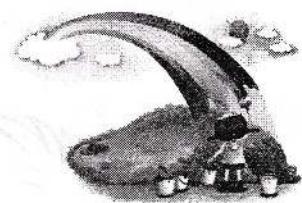

வானவில்

அண்ணா வானில் அதிசயம் பார்
அழகாய் வில்லொன்று தெரிகிறது
கண்ணைப் பறித்திடும் ஏழுநிறம்
கணக்காய் வந்து தெறிக்கிறது

தம்பி தூறல் மழையினிலே
குரியக் கதிர்கள் ஊடுருவி
அம்பின் வில்போல் வளைந்திருக்கும்
அற்புத வர்ணம் காட்டிநிற்கும்

கண்ணுக்கு விருந்தாய்க் காட்சிதரும்
கண்கவர் வில்லில் பதிந்திருக்கும்
விண்தவழ் நிறங்கள் எல்லாமே
என்னென்ன என்று - நீ சொல்வாய்

ஹதா மயில் நீலம் நீல நிறம்
பச்சை மஞ்சள் செம்மஞ்சள்
பாதம் போலே சிவப்பு நிறம்
பார்த்ததும் ஏழு நிறம் தெரியும்

மழைத்துளி இல்லா வான்வெளியில்
மனங்கவர் வானவில் தெரியாதோ?
வளைந்திடும் வானவில் தனைப்பறித்து
தாராய் அண்ணா என் கரத்தில்!

வேண்டாம் தம்பி கதிர் மறைந்தால்
வானவில் சேர்ந்தே மறைந்து விடும்
நானோர் மூங்கில் தனை வளைத்து
நல்ல வில்லொன்று தருவேன் வா!

மறைந்திடும் வில்லும் நமக்கெதற்கு
வளைத்திடும் மூங்கில் வில் எனக்கு
கரந்தனில் எடுத்து நான் நடப்பேன்
காவிய ராமன் போல் நடிப்பேன்

வளர்பிறை

வண்ண நிலவே இங்கே வாராய்

என்னைக் கனவைப் பகிரவே

சின்னஞ் சிறுமி என்னைச் சேராய்.

சிரித்து மகிழ்ந்து பேசவே

கன்னாய் குழியச் சிரிக்கும் தனியே

கன்னித் தமிழ் பேசவாய்

என்னைக் குகையில் உதித்த கருவை

என்தன் எதிரில் வீசவாய்

சொட்டுத் தேங்காய் போலே நீயும்

செக்கர் வானில் தோன்றினாய்

பட்டுத் துண்பாய் பறிக்கும் முன்பு

விட்டுக் கொடுக்கா தோழனாய்

உன்னைப் போலே எனக்கும் அன்னை

மேலைக்கடலில் வாழ்கிறாள்

சின்ன நிலவாம் என்தன் வரவை

சிலையாய் நின்று தேடுவாள்

சிலநாள் போன பின்னே நீயும்

சிறிது சிறிதாய் வளர்கிறாய்

சிறுமி நானும் தூங்கும் போது

திரைக்குள் நீயேன் மறைகிறாய்?

சிரிக்கத் தெரிந்த மனிதர் வாழும்

பூமி சுழலும் வேளையில்

சின்னஞ்சிறுமி நீயும் நானும்

வேறு வேறாய்ப் போகிறோம்

வளரும் நிலவே கிழக்கில் நீயும்
 வட்டப் பந்தாய்த் தவழ்கிறாய்
 விடியும் முன்னே வேகமாக
 விண்ணை விட்டேன் மறைகிறாய்?

உலகிலே உன்போல் சிறுவர் கூட்டம்
 உறங்கும் வேளை வந்ததும்
 நிலவு நானும் நின்ட வானை
 நீங்கித் தூங்கப் போகிறேன்

தேய்ந்து செல்லும் உன்னைப் பார்த்தால்
 எந்தன் மனமும் ஏங்குதே
 ஓய்ந்து மறைந்து மீண்டும் வரவே
 எந்தன் மனமும் மகிழுதே

இரவும் பகலும் இயற்கைத் தாயின்
 இரட்டைக் குழந்தை அல்லவோ
 இருஞும் ஒளியும் எனக்கும் உனக்கும்
 இனிய உறவு அல்லவோ

உனது வரவும் எனது மகிழ்வும்
 ஒன்றாய் நிகழும் போதிலே
 எனது துயிலும் உனது மறைவும்
 ஒன்றாய் நிகழும் இரவிலே

ஆமாம் நன்றி அன்புத் தளிரே
 நானும் சென்று வருகிறேன்
 ஆகா என்தன் அன்பு நிலவே
 நன்றி சென்று வருகவே

பட்டு நோஜா - குட்டி ராஜா

பல இதழ்கள் கொலுவிருக்கும்
 பட்டு நோஜாவே
 பார்த்துப் பார்த்து உணப்படைத்த
 பரமன் யாரோ சொல்?
 பட்டு நோஜா போல் சிரிக்கும்
 குட்டி ராஜாவே
 பரவசமாய் உனை வடித்த
 கலைஞன் யாரோ சொல்?
 மொட்டுப் போல நேற்றுமாலை
 நீயிருந்தாயே
 முகையவிழ்ந்து இன்று காலை
 விரிந்ததெப்படியோ?
 தென்றல் காற்றும் சின்ன வண்டும்
 என்னைத் தொட்டதும்
 ஒன்றிரண்டு மூன்று நான்காய்
 இதழ் விரிந்தேன் நான்!
 கொத்துக் கொத்தாய்ப் பூத்துக் குலுங்கும்
 கொள்ளை அழகுடன்
 குத்திக் கிழிக்கும் கொடியமுள்ளும்
 கொழுவி இழுப்பதேன்?
 செடியில் பூத்துச் சிரித்திருக்கும்
 சிவப்பு நோஜாவை
 சீரிழிக்க வருபவர் மேல்
 கீறும் என்முட்கள்!
 உன்தன் அழகைப் பாதுகாக்க
 மட்டுமே தானே

உனது உடலில் முட்களை
 நீ வளர்த்துக் கொள்கிறாய்?
 காப்புடனே நீரிழுப்பைத்
 தடுப்பதற் கென்றும்
 என்தன் அங்கம் முழுதும் முட்கள்
 வளர்ந்திருக்குமே
 உனது அழகும் வளமும் வாழ
 சிவப்பு ஞோஜாவே
 உனக்கு முட்கள் அவசியம் தான்
 புரிந்து கொண்டேன் நான்
 குட்டி ஞோஜா மொட்டுப் போன்ற
 சுட்டி ராஜாவே
 பட்டுச் சிரிப்பைப் பார்க்கவென்றே
 தினம் மலர்வேன் நான்
 என் சிரிப்பா உன் சிரிப்பா
 எது சிறந்தது
 என்று பார்க்க என்றும் நாங்கள்
 சிரித்திருப்போமே!

நிலவு என்றன் கையிலே.....

பஞ்சப் பொதியைப் போல மிதக்கும்
மஞ்சக் கூட்டமே
பிஞ்சக் கையால் மஞ்சள் நிலவை
என் பிடித்தாய் நீ?

அஞ்சி அஞ்சி மறைந்து பார்க்கும்
மஞ்சள் நிலவினை
குஞ்சத் தம்பி உனக்குத் தரவே
பிடித்து வருகிறேன்

சின்னப் பையன் என்று என்னை
எண்ணும் மேகமே
இன்னும் கொஞ்ச நேரத்தில் பார்
நிலவைத் தாக்குவேன்!

அடா பெரிய அதிசயந்தான்
நிலவைப் பிடிப்பது
விடவே மாட்டேன் நிலவை நானும்
பிடித்துக் காட்டு நீ!

அம்மா பார்க்கும் கண்ணாடியை
கும்மா எடுத்து நான்
அப்படியே திருப்பி உனக்கு
வித்தை காட்டுவேன்!

கெட்டிக்காரக் குடித்தம்பி
புத்திசாலி நீ
சுட்டித்தனமாய் எனக்கு நீயும்
வித்தை காட்டினாய்

வெட்டுத்துண்டம் போல் நிலவை
விழுங்கும் மேகமே
கொட்டும் இமைகள் துடிக்கிறதே
தூங்கப் போகிறேன்

‘நல்ல இரவு ஆகட்டும்’ நான்
சென்று வருகிறேன்
‘நன்றி நல்ல இரவனக்கும்
விடை பேறுகிறேன்’

ஜீவ போதனை

இறைவன் இயற்கையைப் படைத்து விட்டான்
எம்மையும் அழிலே இணைத்து விட்டான்
எல்லா உயிர்களும் எமதிறைவன்
ஈன்றிடுத்திட்ட குழந்தைகளே!

பசுவைப் போற்றி வளர்த்திடுவோம்
பசும்புல் தழைகள் வழங்கிடுவோம்
பதிலாய்ப் பசும்பால் பருக்கிடுவோம்
பலமும் வளமும் பெருக்கிடுவோம்

நாயிடம் அன்பைப் பொழிந்திடுவோம்
நன்றிக்கு இலக்கணம் பயின்றிடுவோம்
நாய்போல் நல்லதோர் நன்பனில்லை
நாய்போல் காத்திடும் அன்பனில்லை

பறவைகள் உலகை ரசித்திடுவோம்
பலவண்ணம் கண்டு களித்திடுவோம்
பாடிப் பறக்கும் பறவைகள் போல்
பரவச வெளியில் சிறகடிப் போம்

ஹர்ந்திடும் ஏறும்பும் உயிரினமே
ஒற்றுமை நிறைந்த தனியினமே
தேர்ந்திடும் ஒழுங்குடன் சுறுசுறுப்பும்
உற்றதோர் சிறப்பும் பெறும் இனமே

இறைவன் படைத்த இயற்கையிலே
உறையும் உயிரினம் பலவகையே
சிறுவர் நாமும் படித்திடவே
சிறந்த நந்போதனை வழங்கிடுமே!

காக்கும் கடமை (கதைப்பாட்டு)

எங்கள் வீட்டுத் தோட்டத்தில்

இனிய தென்னை மரமொன்று

இனிய தென்னை மரத்தினிலே

இருந்த தாழப் பொந்தொன்று!

அழகான பொந்தினிலே

அழகு வண்ணக் கிளிரெண்டு

அழிப் பாடிக் கூடியே

அழகாய் வாழ்ந்து வந்தன

காலை மாலை வேளையிலே

சோலை யெங்கும் கிளிக்கூட்டம்

ஆரவாரம் கேட்கலாம்

ஆடல் பாடல் பார்க்கலாம்

கத்திப் பறக்கும் ஒருகிளி

கல் கலக்கும் ஒருகிளி

வட்டமடிக்கும் ஒருகிளி

வளைந்து பார்க்கும் ஒருகிளி

வேனில் காலம் சென்றதுமே

வெய்யில் காயத் தொடங்கவே

வானை நோக்கி வட்டபிட்டு

வண்ணக் கிளிகள் பறந்தன

ஏனோ இந்த ஆனந்தம்

என்றே நானும் அருகினிலே

போனேன், மெல்லப் பொந்தினை

பார்த்தேன் மெல்ல எட்டியே!

கொட்டக் கொட்ட விழியிரண்டை

வெட்டி முடித் திறந்துமே

மொட்டுப் போலச் சொன்னினை

விட்டு விட்டுத் திறந்துமே!

‘கீக்கீ’ என்ற குரலிலே

கொஞ்சம் குஞ்சைப் பார்த்ததும்

‘கீக்கீ’ என்று மகிழ்வுடன்

வாழ்த்தி மெல்ல விலகினேன்

இரையைத் தேடி அடிக்கடி

வெளியில் சென்று சொன்னிலே

இரையைக் கெளவி ஊட்டிடும்

இனிய பாசம் வளர்ந்தது

இரண்டு வாரம் சென்றதும்

இருஞும் வேளை ஒன்றிலே

இரண்டு கிளியும் என்முன்னே

எழுந்து எழுந்து புலம்பின்!

என்ன துன்பம் என்றுமே

என்னி நானும் பொந்தினை

எட்டிப் பார்க்கும் நோக்குடன்

ஏகிச் சென்றேன் மரத்தினை!

எங்கள் வீட்டுப் பூனையார்

எட்டி எட்டிப் பொந்தினை

ஏக்கத்தோடு பார்ப்பதை

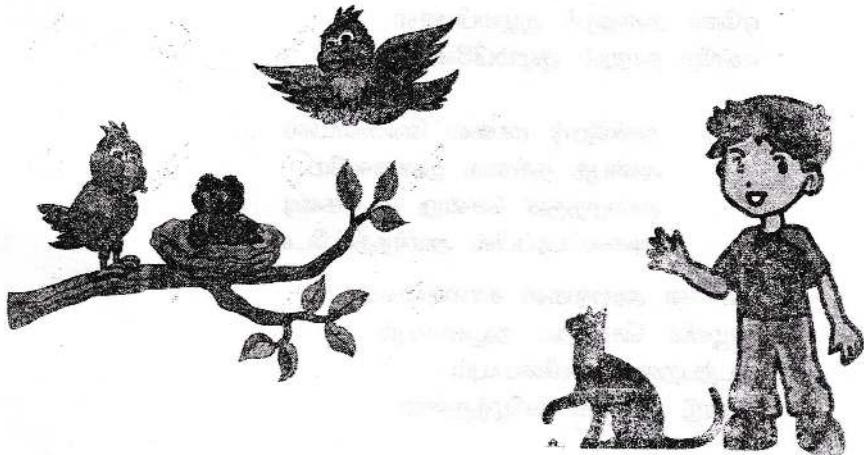
இரண்டு கிளியும் பார்த்தனை!

ஒரோ தங்கள் குஞ்சினை
 உருட்டிப் பார்க்கும் பூணையும்
 லேசாய்ந் திண்ணு தீர்த்திடும்
 என்றே கிளிகள் அழுதன!

நானோர் கம்பை எடுத்துமே
 நன்றாய்ப் பூணை முதகினிலே
 நான்கு தட்டுத் தட்டவும்
 நடுங்கிப் பூணை ஓடவே

நன்றி நன்றி என்றுமே
 இரண்டு கிளியும் குஞ்சினை
 நாடி உணவை ஊட்டவே
 நானும் மகிழ்ந்து திரும்பினேன்!

என்றும் இறைவன் படைப்பினை
 நன்றாய் நாமும் காப்பது
 என்றும் எங்கள் கடமையே
 எல்லாம் எமது உடமையே!

பயம்

கொஞ்ச நாளாய் எங்கள் தங்கை
குழப்பத்தோடு வாழ்கிறாள்
கூடி நின்று சேர்ந்திடாமல்
குறுகித் தனியே இருக்கிறாள்

பந்து விளையாட்டிலும்
பாவை விளையாட்டிலும்
வந்து சேர மறுக்கிறாள்
வாடச் சோர்ந்து தவிக்கிறாள்

குதித்து நடக்க மறுக்கிறாள்
குதாகலத்தை வெறுக்கிறாள்
மதித்துப் போற்றி அழைப்பினும்
மனம் கலங்கி விழிக்கிறாள்

இனிய தங்கை சிரிப்பினை
எவன் பறித்துச் சென்றனன்?
எங்கள் தங்கை வளத்தினை
எவன் அறித்துச் சென்றனன்?

நானோர் அண்ணன் அவளிடம்
அன்பாய் இருக்கும் வேளையில்
ஏனோ அவனும் குழம்பினாள்
என்றே நானும் குழம்பினேன்

அன்றோர் மாலை வேளையில்
அன்புத் தங்கை தன்னையே
அழைத்துச் சென்று கடற்கரை
அலைப்பறப்பில் அமர்ந்திட்டேன்

கடலின் அலைகள் கால்களைத்
தழுவிச் செல்லும் அழகையும்
கடற்பறவை ஒலியையும்
கண்டு தங்கை மகிழ்ந்தனள்

ஆனால் அடுத்த நொடியிலே
அவளோ வீடு செல்லவே
அடம் பிடிக்கத் தொடங்கினாள்
நானோ எழும்பாதிருந்திட்டேன்

அண்ணா எங்கோ தொலைவிலே
ஏதோ சத்தம் கேட்குது
அப்பா அம்மா அருகிலே
இப்போ என்னைக் கட்டிச்செல்'

கண்ணிரோடு தங்கையும்·
கையைப் பற்றி என்னையும்
தன்னோடழூக்கத் துடித்தனள்
நானோ அவளை அமர்த்தினேன்

அலைகள் அடிக்கும் ஒசைதான்
சலசலத்துக் கேட்குது
கவலை வேண்டாம் தங்கையே
காதைக் கொடுத்துக் கேள்' என்றேன்

" வானில் மீது வட்டமாய்
வளைந்து சென்று குண்டையும்
தானே போடும் போம்மரின்
இரைந்து செல்லும் ஒசையோ?
துவக்கை நிட்டிக் கொண்டுமே
சுட்டுத் தள்ளும் ஹெலிகளும்
மிதக்கும் வான் வெளியிலே
நிலவும் நீந்த முடியுமோ?
நிலவும் என்னைப் போலவே
நிதமும் பயந்து நடுங்கியே
கலங்கித் தேய்ந்து முடிவிலே
கன் மறைந்து போனதோ?
புகையைக் கக்கிக் கொண்டுமே
தெருவில் செல்லும் வாகனம்
புகையின் நடுவே குண்டையும்

போழிந்து கொண்டு போகுமோ?

கல்லைக்கட உடைத்திடும்

வெஷல்வின் ஒசை காதையும்

அன்றீத் துணளத்துச் செல்கையில்

ஜூயோ என்னைக் காப்பதார்?

அண்ணா வேண்டாம் இப்பவே

அம்மா அப்பா அருகிலே

என்னைச் சேர்க்க எழுந்துவா"

என்றே தங்கை எழுந்தனள்

தங்கை தன்னை அணைத்து நான்

தலையை வருடி அன்புடன்

"தங்காய்! அண்ணா சொல்வதை

நன்றாய் நீயும் கேட்டிடு!

யுத்த பூமி தன்னிலே

யுத்தமேகம் குற்வதும்

கத்தும் வெஷல்லும் ஹெவிகளும்

கதறிக் கொண்டு விரைவதும்

பொம்மர் வானில் பறப்பதும்

குண்டு மாரி பொழிவதும்

கம்மா கம்மா அடிக்கடி

தொடர்ந்து நடப்பதியற்கையே!

வானின் கீழே வாழ்கிறோம்

வான்மழையும் வெள்ளமும்

வலிய புயற் காற்றுடன்

வாட்டும் இடி மின்னலும்

கொடிய பனிப் புயலுடன்

கொடுகும் கூதல் குளிருமே

படிவ தெல்லாம் இயற்கைதான்

பயந்து ஓட முடியுமா?

அறிவியல்கள் வளர்ச்சியால்

அனுவும் அறிவும் வளர்ந்துமெமை

அறிக்கும் வேளை அறிவுடன்

அதற்குத் தப்ப முயலுவோம்!

வானில் பறக்கும் பறவைகள்

பறக்கும் போது எச்சங்கள்
 போடும் செயலைப் போலவே
 வீழ்த்தும் பொம்மர் குண்டையே!
 உன்னை நோக்கி யாருமே
 குண்டை வீசவில்லையே!
 உன்னன் மேலே எவருமே
 தெல்லூம் வீசவில்லையே!
 உன்ன விட்டுப் பலமைல்
 தொலைவில் விழும் குண்டையும்
 உன்னைத் தாண்டித் தொலைவிலே
 ஒடி வெடிக்கும் தெல்லையும்
 எண்ணி எண்ணி வீணிலே
 ஏக்கம் கொண்டு நீயுமேன்
 கண்ணிரண்டும் மூடியே
 கலங்கி வீணே அமுகிறாய்’

சின்னஞ்சிறிய தங்கையே
 சிரித்துக் கொண்டே இவற்றை நீ
 நினைத்துப் பார்க்கும் போதிலே
 நெஞ்சில் அமைதி தோன்றுமே! ”

‘அன்பு அண்ணா உன் சொல்லால்
 என் பயமும் தீர்ந்ததே
 முன்பு போல இனியும் நான்
 முடங்க மாட்டேன் முலையில்!
 என்னைப் போன்ற சிறுமிக்கும்
 இனிய அன்புச் சிறுவர்க்கும்
 இந்தச் செய்தி கூறுவேன்
 இனிமேல் சிரிக்கச் சொல்லுவேன்.’

அழகுத் தங்கை அலையுடன்
 கலகலவென்று சிரிக்கவே
 அலையும் பொங்கிப் பாய்ந்ததே
 மனதில் மகிழ்ச்சி பூத்ததே!

எமது குரல்

உங்கள் சோலையின் மலர்கள் நாம்
பொங்கும் எழில்பெற வேண்டாமோ?

உங்கள் நம்பிக்கை நிதியங்கள் நாம்
எங்களைக் காப்பதில் தாமதமேன்?

சேரியில் எத்தனை தாமரைகள்
பாலையில் எத்தனை பசுங்கிளிகள்,
கோயிலுக்குரிய சிலைகளைல்லாம்
குப்பையில் கிடப்பது கொடுமையன்றோ?

எங்களின் அறிவினை வளர்ப்பதுவும்
எங்களின் மகிழ்வினைப் பெருக்குவதும்
எங்களைப் போற்றி மதிப்பதுவும்
என்றென்றும் உங்களின் கடமையன்றோ?

எமைநோய் அணுகிட விடலாமோ?
எமதாரோக்கியம் கெடலாமோ
எமதாஞ்சமையைச் சிதைத்தாலே
எம் நாட்டின் எழில் கெடுமென்றோ?

கடற்கரை வெளிகள் எமக்கில்லை
கவின்மிகு சோலைகள் இங்கில்லை
மலைவளம் மிகு நதிக்கரையுமில்லை
மண்மேடோன்றே இங்குண்டு!

எம்துயர் துடைத்திட வேண்டாமோ
எம்சுகம் காத்திட வேண்டாமோ
எம் வினாத் தொகுதிக்கு என்ன விடை?
எம்குறை தீர்ப்பதற்கென்ன தடை?

அறிவியல் விளக்கம்

தாத்தா இங்கே வாருங்கள்
 கேட்கும் கேள்விக்கு விடை கொடுங்கள்
 பாப்பா என்தன் குழப்பநிலை
 போக்கிட எனக்கும் உதவிடுங்கள்

பார்க்கும் விழியில் பல குழப்பம்
 தேக்கி வாழ்வது நல்லதல்ல
 நோக்கம் நேராய் இருந்திடவே
 நோக்கும் நேராய் அமைந்து விடும்

எங்கள் வீட்டு முற்றமதில்
 எழுந்தே நிற்கும் வேம்பினிலே
 தொங்கும் பெரிய முனியமுண்டாம்
 தொடரும் பெரிய பேயுமுண்டாம்
 தங்கை இரவில் தூக்கத்தில்
 தாவிப் பாய்ந்தே கதறுகிறாள்
 எங்கள் குழப்பம் தீருங்கள்
 இங்கே பேயும் முனியமுண்டா?

எங்கள் முன்னோர் அறியாமை
 இருளில் மூழ்கி வாழுகையில்
 தங்கள் சின்னஞ்சிறிசுகள் மேல்
 தாமே பயவுணர்வுட்டி விட்டார்
 அறிவியல் வளர்ந்திடும் இவ்வுலகில்
 பேயும் முனியும் தோன்றிடுமோ?
 அறிவாய் மகனே நீயும் இதை
 அறியாமைதான் பெரும் போயா?

இரண்டாயிரமாம் ஆண்டினிலே
 இனிய இவ்வுலகம் அழிந்திடுமாம்
 எங்கள் வகுப்பில் தோழரெல்லாம்
 இதையே கூறி மிரங்கின்றார்
 அருமைத்தம்பி தங்கையுடன்
 அம்மா அப்பா ஆசிரியர்
 பெரியவர் சிறுவர் அனைவருமே

பெருநிலம் அழிந்ததும் அழிவாரே!
 தம்பி கொஞ்சம் பொறுமையுடன்
 தாத்தா சொல்வதைக் கேட்டிருவாய்
 சட்டை கிழிந்ததும் மாற்றுகிறோம்
 சட்டி உடைந்ததும் வீசுகிறோம்
 கெட்டுப் போனதை விட்டு விட்டு
 புத்தம் புதியதை நாடுகிறோம்
 பழுதானவையே அழிந்தொழியும்
 உலகம் முழுமையும் அழியாது

பொய்யும் களவும் கொலையுமிங்கே
 செய்பவர் தன்னைக் கொல்வதற்கு
 தெய்வம் நிச்சயம் காத்திருக்கும்
 என்பதும் புவியில் நிகழ்வதுண்டோ?

சொன்ன சொல் மாறிப் பேசுவதும்
 தன் பொருள் அற்றதை நாடுவதும்
 மன்னுயிர் ஒன்றினை அழிப்பதுவும்
 மானிடன் செய்யத்தகும் செயலோ?
 இன்னொரு ஜீவனை இம்சை செய்தல்
 இதயம் கொன்றிடும் செய்கையன்றோ?
 உண்மையில் எம்செயல் நெறி தவறின்
 உலகில் அதன் பயன் அனுபவிப்போம்!

நல்லது தாத்தா நம் குழப்பம்
 தீர்ந்திட அறிவியல் விளக்கமுடன்
 உள்ளது சொன்னதைப் புரிந்து கொண்டேன்
 எம்மவர்க்கிதனை எடுத்துரைப்பேன்!

நல்லது இனிய இளந்தளிரே
 நலமும் வளமும் பெற்றுயர்க!
 நானிலம் போற்றிடும் ஆளுமையின்
 நயமுடன் பொலிந்திட வாழ்த்துகிறேன்!

மனிதம் வாழ..... (கதைப்பாடு)

அன்றோர் வெள்ளி மாலையிலே
ஆலயம் சென்று திரும்புகையில்
நின்றான் எதிரே ஒரு மனிதன்
நீடினான் கையைப் ‘பிச்சை’ என்று

நன்றாய் நானும் அவனுருவை
நின்றே பார்த்தேன் அணுவணுவாய்
நன்கு பார்த்திடும் இருவிழியும்
நடக்க முடிந்திடும் காலிரண்டும்
நயமாய்ப் பேசிடும் மொழிவளமும்
நடப்பதை உணர்ந்திடும் சுயறினைவும்
ஒன்றாய் இணைந்த மனிதனவன்
உயிர் வாழ்ந்திடவே தடையுமென்ன?

நீடிய கையை மிக நீடிய
'வீட்டிலே பட்டினி. பசி' என்றான்
சாப்பிட ஏதும் கொடுப்பதற்கே
வீட்டிற்கு நானும் அழைத்து வந்தேன்

வீட்டின் திண்ணையில் அவனமர்ந்தான்
வினிமிப்பில் நானும் அழர்ந்து கொண்டேன்
நாட்டின் நிலைமையும் நடப்புகளும்
நானும் கலந்துரையாடுகையில்,

‘கையும் காலும் வலுவுடனே
மெய்யாய் இறைவன் படைத்துள்ளான்
ஐயா அதனைப் பயண்படுத்தி
செய்யும் தொழில் நீ! என்றேன் நான்

'மன்னேணுயும் விறகையும் கொத்துதற்கே.
மண்வெட்டி கோட்டி இல்லை' என்றான்
'இண்மையாய் உடலால் உழைத்து வரும்
ஊதியத்தில் ஒன்றை வாங்கும்' என்றேன்

'நல்லது தம்பி நானுமைக்க
நாலைந்து வீடுகள் தாருமென்றான்
நானும் நாளை வாருமென்று
நன்றாய் உணவுடன் அனுப்பி வைத்தேன்

மறுநாள் காலை அவன் வந்தான்
மகனையும் தன்னோடழைத்து வந்தான்
இருவரும் தோட்டத்தில் வேலை செய்தார்
இருநாற்றறைம்பது கலி பெற்றார்

மகிழ்வுடன் சென்று மறுகாலை
மண்வெட்டி ஒன்று கமந்து வந்தான்
மனாநிறைவுடனே வேலை செய்தான்
அயலவர் வீட்டிற்கும் அழைத்துச் சென்றேன்

மனிதனின் உழைப்பின் ஊதியத்தால்
மானிலம் செழிக்கும் விந்தை கண்டேன்
தனி ஒரு மனிதன் உயிர்ப்பதனால்
சமூகம் தானே விழித்தெழும்பும்

அறிஞரின் வாக்கினை அசை போட்டேன்
அறிவுடன் ஆக்கமும் அறிந்து கொண்டேன்
மனிதனை மனிதன் வாழ வைத்தால்
மானுடம் தழைக்கும் என அறிந்தேன்.

வெள்ளைப்பிரம்பு (கதைப்பாட்டு)

பாலர் பாடசாலையில்
பாடம் படித்த பின்பு நாம்
பாடிக் கொண்டே வீட்டினைப்
பார்த்து நடக்கும் வேளையில்

உச்சி வெய்யில் உறைத்தது
தொப்பி தலையில் கனத்தது
நெற்றி வியர்வை வழிந்தது
குட்டித் தாகம் எழுந்தது

சீவி வைத்த மாங்காயும்
சிறிய பெரிய நெல்லியும்
கூவி விற்கும் முறைக்குமே
நாவில் நிரைப் பெருக்கின!

தெருவில் விற்கும் பொருளிலும்
திறந்து விற்கும் பொருளிலும்
தீய கிருமி குடி கொள்ளும்
என்ற தாயின் வார்த்தையை

எண்ணி நானும் நண்பரை
இமுத்துக்கொண்டு வீட்டினை
நோக்கித் தெருவைக் கடக்கவே
நொடியில் நானும் திரும்பினேன்

தொலைவில் பெரிய வாகனம்
தொகுதியாக வருவதை
அறியாச் சிறுமி ஒருத்தியும்
தெருவைக் கடக்கும் நினைப்புடன்

பெரிய வெள்ளைப் பிரம்பொன்றைத்
தரையில் தட்டித் தட்டியே
தெருவைக் கடக்க முனைந்தனள்
நடுவில் மிரண்டு விழித்தனள்!

ஜூயோ பாவம் விழிகளை
அறவே இழந்த சிறுமியை
மெய்யாய்க் காக்க நானுமே
வேகமாக விரைந்திட்டேன்

விரைந்து சிறுமி கரத்தினை
வேகமாகப் பற்றி நான்
தெருவின் கரைக்கு இழுத்துமே
ஒரு நொடியில் காத்திட்டேன்

என்னைப் போன்ற சிறுமியின்
இனிய உயிரைக் காத்திட
கண்ணைத் தந்த இறைவனைக்
கனிவுடனே நினைந்திட்டேன்

நன்றியோடு சிறுமியும்
தன் வழியில் செல்வதை
நாமும் பார்த்துச் சிறுமியின்
நலத்தைக் காக்க இறைஞ்சினோம்

ங்றும் பிறருக்குதவிகள்
இதயம் மலர்ந்து புரியவே
எம்மை இறைவன் படைத்தனன்
என்றே நிறைவு கொள்ளுவோம்!

ஒயே குரல்

உலகின் அன்புக் குழந்தைகளே

ஒன்று சேருங்கள்

ஒருவர் பின்னே ஒருவராக

வந்து கூடுங்கள்

பத்துத் திக்கில் இருந்து வந்தும்

குழு அமையுங்கள்

யுத்ததேவன் சந்திதிக்கு

அணி திரஞ்சுங்கள்

கூட்டுத் தள்ளும் கெவிகொப்பட்டரை

அறையில் பூட்டுங்கள்

பட்டுப்பட்டென வெடிக்கும் துவக்கை

பெட்டியில் பூட்டுங்கள்

குண்டு போடும் பொம்மர்களை

கடலில் வீசுங்கள்

வெடல் வெடிக்கும் குழாயையெல்லாம்

மண்ணில் மூடுங்கள்

யுத்தபூமி தன்னில் றோஜாச்

செழியை நாட்டுங்கள்

யுத்ததேவன் தன்னை அதனைக்

காக்கச் சொல்லுங்கள்

அனைத்து நாட்டுச் சிறுவர்களும்

வந்து சேருங்கள்

மனத்தை வாட்டும் போரை நீக்க

அமைதி கோருங்கள்

துணைக்கு வாருங்கள்

குதித்து விளையாட எமக்கு
 மைதான யில்லை
 கும்மாளமும் போடுதற்கு
 புங்காவுமில்லை
 இரவில் நிலாச்சோரு உண்ண
 நதிக்கரையில்லை
 இனிய மாலைப் பொழுதைப் போக்கக்
 கடற்கரையில்லை
 ஒடும் உலகைப் பார்ப்பதற்கு
 புகைவண்டியில்லை
 உயரீ சென்று பறப்பதற்கு
 விமானமுமில்லை
 உதயமாகும் கதிரைப் பார்க்க
 வயல் ஜெளியில்லை
 ஓடிப் பாயும் ஊற்றைப் பார்க்க
 மலை முகடில்லை
 எமக்குப் பிடித்த பயிர் வளர்க்க
 விளை நிலமில்லை
 எமது என்று சொல்வதற்கு
 எதுவுழையில்லை
 ஒன்றாய் வீட்டில் சேர்ந்து வாழ
 சொந்தங்கள் இல்லை
 எங்கள் வகுப்புத் தோழர் முகத்தில்
 சந்தோஷமில்லை
 எங்கள் துயரைக் கேட்டுத் தீர்க்க
 எவருமேயில்லை
 எம்மைப் படைத்த இறைவன் இங்கே
 வருவதேயில்லை

இறைவன் கூட எம்மைப் போல்

இடம் பெயர்ந்தானோ?

எந்த அகதி முகாமில் அவன்

குடி புகுந்தானோ?

பந்து, பாலை, நாய்க்குட்டியை

அவனிழந்தானோ?

பாவம் அவனும் எம்மைப் போலக்

காலிழந்தானோ?

ஜேயோ பாவம் அவனும் எம்போல்

தாயிழந்தானோ?

எங்கே சென்று தாய் தந்தையைத்

தேடுகின்றானோ?

இனிய அன்புத் தொண்டர்களே

உதவி செய்யுங்கள்

இனிய எமது தெய்வங்களின்

துயர் துடையுங்கள்

புத்தம் புதிய உலகம் காண

துணைக்கு வாருங்கள்

யுத்தம் இல்லா உலகம் ஒன்றை

எமக்குத் தாருங்கள்

தேசியச் சொத்து

இன்றைய தளிர்கள் நாங்களன்றோ
எமைக்காப்பது உம் கடமையன்றோ
நாளைய விருட்சமும் நாங்களன்றோ
நமைக்காப்பதும் உம் கடமையன்றோ

தேசியச் சொத்துக்கள் நாங்களன்றோ
தெய்வீகச் சின்னங்கள் நாங்களன்றோ
ஆசிய நாட்டின் அரும்புகளை
ஆதரிப்பது உம் கடமையன்றோ

அறிவியல் சோலைக்கு வழிவிடுங்கள்
ஆனந்த கீதத்திற்கிசை கொடுங்கள்
அழகியல் வளங்களைப் பெறவிடுங்கள்
அகிலத்தை வலம் வரப் பலம் கொடுங்கள்

எமை நோய் அணுகிட விடலாமோ
எமதாரோக்கியம் கெடலாமோ
எமதாஞ்மையைச் சிதைத்தாலே
எம்நாட்டின் எழில் சிதையுமன்றோ

அறிவியல் தெளிவு அற்றவரும்
அங்கத்தில் இழப்பு உற்றவரும்
உள வளம் குறைந்த குழந்தைகளும்
நிறைகையில் நாட்டிற்குப் பெருமையுண்டோ?

சிந்திக்கத் தெரிந்த பெரியவரே
சீரிய உளநலம் நிறைந்தவரே
சிந்தித்துப் பார்த்துச் செயற்படுங்கள்
தேசியச் சொத்திற்கு அரண் இடுங்கள்!

உறவைப் பேணுவோம்

பகவின் நாவில் கரக்கும் அன்பில்
கன்று வாழ்ந்திடும்
பசியை ஆற்றி உயிரை வளர்க்கும்
பாலைப் பொழிந்திடும்
நாவினாலே காயம் தன்னை
நக்கி ஆற்றிடும்
நாயின் அன்பின் தாய்மை பொங்கிடும்
மாயம் காணுவோம்

இனிய வார்த்தை பேசி மனதின்
துயரைப் போக்குவோம்
இதயம் தன்னை நெகிழிவைக்கும்
உறவைப் பேணுவோம்
உடலும் உளமும் ஒன்றையொன்று
இணைத்துக் காத்திடும்
உண்மை அன்பு நிறைந்த வாழ்வை
உலகில் போற்றுவோம்

உண்மை அன்பு நிறைந்த வாழ்வை
உலகில் போற்றுவோம்
உடல் வலித்தால் உளம் வலிக்கும்
உணர்ந்து கொள்ளுவோம்
உளம் மகிழ்ந்தால் உடல் செழிக்கும்
உண்மை நோக்குவோம்
பலம் படைத்தோர் எனை வருத்தி
மகிழும் வேளையில்
பலம் இழந்து அவர் துடிக்கும்
நிலைக்கு இரங்குவோம்

சத்தியம் நிச்சயம்

செல்வங்களே தெய்வங்களே
அன்பு நெஞ்சங்களே
இன்பம் கொள்ளுங்களே

(செல்வங்களே)

வெள்ளைப்பூரா வானில் வரும்
பிள்ளை நிலா துள்ளி எழும்
உள்ளத்தில் இன்பங்கள் போங்கிப் பாயும்
எண்ணத்தில் உச்சங்கள் தண்ணைத் தொடும் (செல்வங்களே)

நிலவும் வானும் ஈங்கள் சொந்தம்
நீரும் மீறும் எங்கள் செல்வம்
வெய்யிலும் மழையும் ஓய்வுதில்லை
வெம்மையும் குளிரும் சாய்வதில்லை

(செல்வங்களே)

கொட்டும் மழையில் குயில் கூவாது
கொதிநீர்க் குளத்தில் கயல் நீந்தாது
கொட்டுங்கள் கைகளை விண்ணதிர
எட்டுங்கள் இலக்கினை வானுயர

(செல்வங்களே)

கள்ளமில்லாப் பிள்ளை மனம்
கற்பணனயில் தூங்கி எழும்
யுத்தங்கள் ஓய்வது சத்தியமே
சத்தியம் வாழ்வது நிச்சயமே

(செல்வங்களே)

ஆஹாம் விரல்

ஆஹாம் விரலாய்ப் பேனா தூக்கி
 பழக்க நான் சென்றேன்
 ஆசான் கையில் பிரம்பைப் பார்த்து
 தூடித்துப் போய் விட்டேன்
 ஆஹாம் அறிவு படைத்த மனிதப்
 பிறவி நானென்றோ
 ஜந்தறிவுப் பறவை வாழ்வைப்
 பார்த்து ஏங்கினேன்
 அதிர்ந்து பேசும் வார்த்தை கேட்டு
 அழுகை வந்தது
 அருகில் இல்லா அன்னை நினைவும்
 அழுகை தந்தது
 உதிர்ந்து விழும் பூவைப் போல
 முகமும் சிவந்தது
 விழிகள் கலங்கி உதடும் நடுங்கி
 இதயம் தூடித்தது
 நண்பன் வாங்கும் அடியைப் பார்த்து
 நெஞ்சம் தவித்தது
 கண்கள் இருண்டு கால்கள் துவண்டு
 மயக்கம் வந்தது
 அன்பு நிறைந்த ஆசான் ஒருவர்
 அருகினில் வந்தார்
 என்தன் கரத்தை இறுகப் பிடித்து
 அறிவை விதைத்தார்
 நானும் ஒரு ஆசானாக
 நாளை உயருவேன்
 நல்ல ஆசான் என்னும் பெயரை
 நானும் வாங்குவேன்
 ஆழப்பாடு அன்பைப் பேணி
 அறிவை ஊட்டுவேன்
 அகம் நிறைந்த விழுமியம் சேர்
 ஆளுமை வளர்ப்பேன்

எப்படிச் சொல்வோம்

எப்படிச் சொல்வோம் எம் இறைவா
எங்கள் குரல் அங்கு கேட்கிறதா
பொங்கும் துயரம் தாங்கவில்லை
பூமியில் நல்லறம் புரள்கிறதே

அன்னை தந்தை ஒருபுறமாய்
ஆசான் கூட்டம் மறுபுறமாய்
ஆளுக்கு ஆள் வந்து அறிவுரைகள்
ஆயிரம் சொல்லியும் கேட்கவில்லை

(எப்படி)

செல்லிடத் தொலைபேசி ஒரு பக்கத்தில்
சேராத சேர்க்கைகள் மறுபக்கத்தில்
இணையம் என்றொரு இருளரக்கன்
எங்கள் பிள்ளைகள் இவர்க்கடிமை

(எப்படி)

இமுக்கின்ற திசைக்கெல்லாம் கால்கள் சென்றால்
இடர்ப்படுகுழி எம்மை விழுங்கிவிடும்
ஒழுக்கத்தைப் போற்றிடும் பெரியவர்கள்
நடக்கின்ற வழித்தடம் நாழும் செல்வோம்

(எப்படி)

நல்லோர் மனங்கள் துடிக்கின்றதே
நற்பணியாளர்கள் தவிக்கின்றனர்
எல்லா வீட்டிலும் அழுகரல்கள்
எங்கள் சிறுவரைக் காத்திடுங்கள்

(எப்படி)

அறநெறிக் கல்வியில் இணைவோமே
அழகியல் கலை ஒன்று பயில்வோமே
உடல் உள சமநிலை பெறுவோமே
உன்னத நிலை கொண்டு உயர்வோமே

(எப்படி)

சொர்க்கத்தின் வித்துக்கள்

அன்னை மடியே நாங்கள் வாழும் ஆலயம்
அன்புத் தந்தையே எம்மைக்காக்கும் கேடயம் (அன்னை)

அழுதூட்டும் போது கதை சொன்ன பாட்டி
அழுகின்ற போது அரவணைக்கும் தாத்தா
அடம்பிடிக்கும் போது அறிவுதந்த மாமா
தடம் புரஞும் போது தடுத்தாண்ட ஆசான்

எங்கள் தெய்வங்கள் அவர்பாதம் பணிவோம்
என்றும் உண்மையாய் அவரோடு நடப்போம்

அறநால்கள் கூறும் அறிவெங்கள் கண்கள்
அறிவுட்டும் ஆசான் சொல் எங்கள் வேதம்
நெறிமாறும் நண்பர் தமைத்தட்டிக் கேட்போம்
நெறியோடு வாழவோர் தமைத் தட்டிக் கொடுப்போம்

சின்னஞ்சிறுவர் நாங்கள் தெய்வத்தின் சொத்தே
மண்ணில் மலர்ந்த நாங்கள் சொர்க்கத்தின் வித்தே

பாதை மாறிச் சென்றால் பயணம் முடியாது
பயணம் முடியாமல் இலக்கும் அடையாது
போதை கொண்ட நெஞ்சில் புத்தி நிலைக்காது
புத்தி நிலைக்காமல் சித்தம் தெளியாது

வாழப் பிறந்தோம் நாங்கள் வாழுந்து காட்டுவோம்
வாழவைத் தொலைத்தோர் துயர் தன்னை ஓட்டுவோம்
(அன்னை மடியே)

புதுவிதி செய்வோம்

அறுநெறிக் கல்வி கற்கும் அன்புச் செல்வங்கள்
ஆன்மீக நேறி நின்று வாழ்ந்து காட்டுங்கள்

இறைபணி செய்து என்றும் இன்பம் கொள்ளுங்கள்
ஏழைகளின் வாழ்வில் ஒளி ஏற்றி வையுங்கள் (அறுநெறி)

ஓமுக்கத்தை உயிருக்கு மேலாய்க் கொள்ளுங்கள்
உலகியல் நியதிகள் தம்மைப் பேணுங்கள்

பழக்கத்தில் நல்ல பண்பைப் பேணிக் கொள்ளுங்கள்
பார்புகமும் நல்ல பெயர் வாங்கிக் கொள்ளுங்கள்
(அறுநெறி)

அழுக்காறு கொண்டவர்க்குச் செல்வம் சேராது
அன்புடைமை கொண்டவர்க்குத் துன்பம் நேராது
பழத்தோடு சேர்ந்த சுவை என்றும் மாறாது
பண்புடைமை கொண்டோர் வாழ்வு என்றும் வீழாது
(அறுநெறி)

அகழ்வாரைத் தாங்கும் நிலம் போலப் பொறுப்போம்
இகழ்வாரின் இழிசெயல்கள் தம்மை வெறுப்போம்
புகழ் வேண்டிப் புறங்கூறல் தன்னை மறுப்போம்
பூப்போன்ற நெஞ்சம் தன்னில் அன்பை விதைப்போம்
(அறுநெறி)

பெரியோரைக் கனம் பண்ண மறக்கமாட்டோம்
பெற்றோர் சொல் ஒரு போதும் மறுக்க மாட்டோம்
கற்றோரின் அனுபவங்கள் கற்று அறிவோம்
புத்துலகம் படைத்திடப் புதுவிதி செய்வோம்
(அறுநெறி)

இதம் கொடுப்போம்

பசுவிற்குப் புல் கொடுப்போம்
பறவைக்கு நெல் கொடுப்போம்
பசித்தோர்க்கு உணவளிப்போம்
பாமர்க்கு அறிவளிப்போம்

குளிருக்கு உடை கொடுப்போம்
கொடு வெயிலில் நீர் கொடுப்போம்
கடுமணலில் நிழல் கொடுப்போம்
இருள்வெளியில் ஒளி கொடுப்போம்

முதியோர்க்கு இதம் கொடுப்போம்
முத்தோர் சொல் செவிமடுப்போம்
பார்த்திருப்போர் பசிதீர்ப்போம்
காத்திருப்போர்க்கிடமளிப்போம்

மனம் நொந்தார்க்கிசையளிப்போம்
தடம் புரண்டால் சீர்மை செய்வோம்
தினம் தினம் ஓர் நன்மை செய்வோம்
தெய்வம் துணை உண்டு என்போம்

கலைக்காகவே கலை செய்திடு

அன்பின் வழி என்பை உருக்கும்
பண்பின் வழி பயணம் நடக்கும்
இன்பம் தனை எங்கும் நிறைக்கும்

அறநால்கள்

எண்ணம் தனில் உயர்வை எண்ணி
கண்கள் வழி கருத்தை வைத்து
பிள்ளைமனம் தன்னைக் காக்கும்

இதிகாசம்

நல்லோர் துணை நாடிச் சென்று
நல்லோர் மொழி தன்னைக் கேட்டால்
நல்லாய் நம்முன்னே மலரும்

எதிர்காலம்

ஆன்றோர் கதை மனதில் உண்டு
சான்றோர் துணை அருகில் உண்டு
ஈன்றோர் விதி புதிதாய்ச் செய்வீர்

இளையோரே

ஸ்ருதி என்றோரு அன்னை உண்டு
லயம் என்றோரு தந்தை உண்டு
இரண்டும் நேர்ந்தினைந்திடும் இசை என்

உயிர் முச்சாம்

புகழ் வேண்டாம் சுயம் போய் மறையும்
பொருள் வேண்டாம் தரம் போய் உறையும்
கலைக்காகவே கலை செய்வாயே

கலைச்சுட்டேரே

வழிநடத்திச் செல்வீர்

நடு வீட்டில் தொலைக்காட்சி
எல்லோரும் ரசித்திருப்பார்

குத்துப்பாட்டும் கும்மாளமும் காதுகளைப் பிளக்கும்
பத்துவீடு தள்ளிக்கூட சத்தம் பாய்ந்து செல்லும்
வத்தல் குழம்பு அடுப்பில் வத்திக் காய்ந்து கரியாகும்
புத்தம் புதுச்சட்டி பானை எட்டிப் பாய்ந்து வெடிக்கும்

(நடுவீட்டில்)

எட்டுமணி நாடகத்தில் பெண் கொடுமை நடக்கும்
புட்டுக்குத்தும் சளகில் அம்மா விட்ட கண்ணீர் கலக்கும்
வீட்டுப் பாடம் தன்னில் பிள்ளை உதவி கேட்டு வந்தால்
எட்டரை மணிச் செய்தி நேரம் வந்து கேட்கச் சொல்வார்
(நடுவீட்டில்)

தீச்செயல்கள் புறியும் பல வழிமுறைகளோடு
தூய தெய்வ துரிசனமும் கலந்து ஒளிபரப்பும்
சிறியவர்கள் பெரியவர்கள் பேதமின்றிக் குடும்பம்
சேர்ந்திருந்து அனைத்தையுமே பார்த்து ரசித்திடுவர்
(நடுவீட்டில்)

தீக்குச்சியால் தீபமேற்றித் திருக்குறளும் படிக்கலாம்
தீக்குச்சியால் பந்தமேற்றி வீட்டைட்டுமே கொளுத்தலாம்
தீயின் பயன் பற்றி ஏரிந்து ஒளி பரப்புவதாகும்.
தீயைக் கையில் ஏந்தும் சிந்தை தேவையறிதல் வேண்டும்
(நடுவீட்டில்)

தொலைத் தொடர்பு சாதனங்கள் அறிவியலைப் பெருக்கும்
தொலைநோக்கில் வடிவமைத்து வழங்கினார்கள் அறிஞர்
கலை வளர்க்கும் நாங்கள் மனம் கலைந்து போதல் தவறு
கல்வியோடு விழுமியழும் சிறுவர் சொந்த உறவு

(நடுவீட்டில்)

நல்லவற்றை மட்டுமே நாம் நாடிப்பயன் பெறுவோம்
நல்ல பிள்ளைப் பருவமினத நலமுடனே வளர்ப்போம்
செல்வமன்றோ சிறுவர் நாங்கள் பெரியவரே உணர்வீர்
நல்ல செயல் செய்ய எம்மை வழிநடத்திச் செல்வீர்
(நடுவிட்டில்)

என்னாலும்.....

என்னாலும் செய்ய முடியும்
உன்னாலும் செய்ய முடியும்

உன்மையானவன் உலகைப் புரிந்து கொண்டவன்
மென்மையானவன் மனதை உணர்ந்து கொண்டவன்
(என்னாலும்)

அன்பு கருணை மனிதனையும் எமது பாதையே
உனவு காப்பு கணிப்பு என்றும் எமது தேவையே
(என்னாலும்)

வாழும் உரிமை பேசும் உரிமை எமது சொந்தமே
பேசுதும் பெற்றோர் காவலர்கள் எமது பந்தமே
(என்னாலும்)

வருத்தக்கூடாது அவமதிக்கக்கூடாது
கருத்தைத் திருத்தும் கல்வி தன்னை மறுக்கக்கூடாது
(என்னாலும்)

ஓய்வுனே போழுதுபோக்கு எம்மை வளர்க்குமே
உரிய சத்து நிறையனவு எம்மைக் காக்குமே
(என்னாலும்)

நேரியதிர்ப்பும் தூயவாழ்வும் காத்து நிற்குமே
நீதி நேர்மை பாதுகாப்பு எம்மைப் பேணுமே
(என்னாலும்)

அன்பு காட்டித் தட்டிக்கொடுத்து எம்மைப் பேணுங்கள்
இன்பவாழ்வு நாமும் வாழ வாழ்த்துப் பாடுங்கள்
(என்னாலும்)

சிறுவர் நாங்கள் இந்த நாட்டின் நம்பிக்கைச் சொத்தே
தலைவர்களாய் நாம் உயரத் தூவங்கள் வித்தே

எம்மோடு சேர்ந்து பாடுங்கள்
எம்மைக் காக்கவே ஒன்றுகூடுங்கள்

இநையோருடன்

ஈரண்மலை

45

பாகீரதி கணேசதுமர

இராகம் :- ஹம்சத்வனி
 தாளம் :- ஆதி
 விருத்தம்: திகட சக்கரச் செம்முகமைந்துளான்
 உவந்தேத்தும் விகடசக்கர விநாயகனே
 வினையறுக்கும் நாயகனே நின்பாதும் சரண்
 நீயே எனக்கு அரண்

பல்லவி

ஆனந்த இசை படைக்கும் என் ஜீவனின் த்வனி
 அன்னை மனம் கவர்ந்த ஹம்சத்வனி

அனுபல்லவி

தானந்தமில்லாத தத்துவக்கனி என்றும்
 மோனத் தவமியற்றும் முத்தமிழ்க்கனி

சரணம்

ஞானப் பழம் சுவைத்த பெற்றவர் கனி
 பெற்றவரே உலகமென்ற அற்புதக்கனி
 ஒங்கார மூர்த்த மென்னும் ஓளதக் கனி
 ரீங்காரம் செய்யும் எந்தன் கற்பனைக்கனி
 (மத்திம் காலம்)

ஒளியாகி ஒலியாகி இசையாகினாய்
 உடலாகி உறவாகி உயிராகினாய்
 கலையாகி நிலையாகி விலையாகினாய்
 கலைக்கோயில் தனில் இன்று சிலையாகினாய் - என்
 மனக்கோயில் தனில் என்றும் சிலையாகினாய்

இராகம் :- ரேவதி

தாளம் :-

பல்லவி

நுர்த்தன விநாயகனே நான்மறையின் நாயகனே
 அற்பணம் நான் உன்னடிக்கு
 பொற்பதமே புகல் எனக்கு

அனுபல்லவி

அற்புதத்திருவடிவே ஆனந்த ஒளியுருவே
 கற்பனைக்கும் எட்டாத கலை ஞானப் பொக்கிழெமே (நுர்த்தன)

சரணம்

சிங்கபூரி வளம் கொழிக்கும் சிங்காரச் சிரிப்பழகே
 தங்கமனம் படைத்தவனே தங்குமிடம் ஆனவனே
 எங்கும் நிறைந்தவனே எல்லார்க்கும் இனியவனே
 என்னுயிரில் கலந்தவனே செண்பக விநாயகனே (நுர்த்தன)

சப்த ஸ்வரம் ஒலிக்கும் கற்றுணில் கலை பிறக்கும்
 சத்யம் சிவம் படைக்கும் அற்புதத்தில் உடல் சிலிர்க்கும்
 நிசப்தம் நிர்மலனாய் நீள் விசம்பில் உயிர் கலக்கும்
 நித்ய வசீகரனே சத்வ சுதாகரனே

(நுர்த்தன)

இராகம் :- பாகேஸி
தாளம் :- ஆதி (திஸ்ரநடை)

பல்லவி

தேரேறி வருகிறான் நாயகன் எங்கள்
சிந்தாகுலம் தீர்க்கும் செண்பக விநாயகன்
நாயகனே செண்பக விநாயகனே (தேரேறி)

அனுபல்லவி

கோடானு கோடி பக்தர் புடை சூழ்ந்து வலம் வரவே
காலாதி காலம் பட்ட கன்ம வினை போக்கிடவே
நாயகனே செண்பகவிநாயகனே (தேரேறி)

சரணம்

தேரோடும் வீதியெங்கும் சிங்காரப் பவனிவரும்
சித்திரத் தேர்ச் சக்கரம் போல் சித்தம் சமூலுதையா
நீரோடும் விழியருவி நெஞ்சுருகப் பொழியுதைய்யா
நித்தம் நித்தம் உன்வீதி சுற்றிவரத் துடிக்குதய்யா
நாயகனே செண்பகவிநாயகனே (தேரேறி)

ஞானத் திருவடிவே நான் மறையின் காவலனே
மோனத் தவமியற்றும் முழு நிலவின் திருவருவே
காணத் துடிக்கின்றேன் கண்ணெதிரே தோன்றிடைய்யா
வானும் பயிரும் என வந்திணைந்து சேர்ந்திடைய்யா
நாயகனே செண்பகவிநாயகனே (தேரேறி)

தங்கமனம் கொண்டவனே

செவ்வானச் சிவப்பெனவே
 செண்பகப்பூக் குவியலிலே
 சிங்காரமாய்ச் சிலிர்க்கும்
 செண்பக விநாயகனே
 சிங்காரச் சிரிப்பினிலே
 சித்தம் பறி கொடுத்தே
 நெஞ்சாரப் பாட்டிசைத்தேன்
 நின்பாதம் சரணைடந்தேன்
 பூப்பூவாய் விழியல் வரும்
 புள்ளினங்கள் சிறகடிக்கும்
 சீதமலர்த் தெண்றல் வரும்
 தெம்மாங்குப் பாட்டிசைக்கும்
 ஆத்தோரம் அரசடியில்
 ஜயாந் குடியிருந்து
 ஆலோலம் பாடிவரும்
 அழகியர் மேல் மையல் கொண்மர்
 குவளை விழிச்சிருக்கும்
 குளத்தடியின் மரத்தருகே
 குந்தி யிருந்ததென்ன
 குலவதற்குத் தூடித்ததென்ன
 புற்று மண்ணில் மெழுக்குமிட்டு
 புதுச் சாணம் பிடித்து வைச்சு
 புசணிப் பூப் பறிச்சு வைச்சால்
 சித்த மதில் எழுந்தருள்வாய்
 மஞ்சள் அரைச்சு வைச்சு

வளைக்கரத்தால் பிடிச்சுவைக்கும்
 கொஞ்சம் குல மகளிர்
 குலம் தழைக்க அருள் கொடுப்பாய்
 பவளமல்லிப் பூப்பறிச்சுப்
 பாவையர்கள் சரம் தொடுத்து
 பாதிவிழி முடி நிற்க
 பரவசமாய் விழித்ததென்ன?
 ஆவாரம் பூ முடிச்சு
 ஆசையுடன் வலம் வரவே
 ஆசை நெஞ்சின் அழைப்பினுக்கு
 ஜயா நீ செவி கொடுப்பாய்
 ஆண முகம் படைத்த
 அழகுப் பிள்ளை வடிவழகே
 யார் பிள்ளை எனக் கேட்டால்
 பிள்ளையார் எனக் கேட்பாய்
 அம்மையப்பன் அடி பணிந்து
 அன்னை தந்தை பெருமை சொன்ன
 சின்னைக் குறு முனியே
 சித்தி புத்தி நாயகனே
 என்னைச் சிறைப்பிடித்து
 எம் மனசைப் பறித்தெடுத்த
 என்னுயிரின் நாயகனே
 செண்பக விநாயகனே
 சிங்கபுரிச் செண்பகனே
 தங்கமனம் கொண்டவனே
 எங்கள் இதயங்களில்
 தங்கமனம் கொண்டவனே

அற்புத்த தூர்க்கையம்பாள்

பல்லவி

அற்புத்த தூர்க்கையம்பாள் சித்திரத் தேரில் வந்து
பொற்புடை அடியார் முன்னே காட்சிதந்தாள்

(அற்புத)

அனுபல்லவி

இராஜகோபுரம் கண்டாள் பிரகார மூர்த்தம் கொண்டாள்
குடமுழுக்காடி நின்றாள் தாமரைக்குளமும் கண்டாள்

(அற்புத)

சரணம்

மகோற்சவம் தன்னில் பக்தர் மனங்களை வளர்த்தாள்
விஜயதசமியோடு அபிராமிப்பட்டர் விழா
இலட்சார்ச்சனைகளும் கேதாரகெளாரி நோன்பும்
வரலட்சமி விரதம் உடனே அருளாட்சி செய்தே நின்றாள்

(அற்புத)

செவ்வாயில் சிறப்பு ஒங்க ஆடிச் செவ்வாய் அழகில் ஜோலிக்க
இராகு காலப் பூஜைகளோடு றீசக்கரப் பூஜையும் கண்டாள்
மாவைக்கந்தன் வந்து - அன்னையிடம் வாங்கும் வேலால்
மாநிலத்தில் மாட்சிமை தங்கும் மகாசக்தி பேரருள் பொங்கும் (அற்புத)

தேவலிநகர்த்தேவி

தேவலிந நகர்த்தேவி தூர்க்கா
 தூரந்தரியைப் போற்றிடுவோம்
 தெள்ளு தமிழ்க்கவி மலரால்
 தேவி பாதம் ஏத்திடுவோம்
 முல்லை மலர் குடும் பெண்கள்
 முன்னள விணை தீக்கும் எங்கள்
 பிள்ளை மனம் கொண்ட அன்னை
 பிள்ளை வரம் ஸ்திடுவோன்
 இல்லை என்று அவள் வாசல்
 எங்கி நிற்கும் அடியவந்க்கு
 இல்லையம் போக்கி வாழ்வில்
 வல்லாமே அவள் தருவாள்
 கல்லைக் கடைத்தெடுத்து
 கண் கொள்ளாச் சிலை வழித்து
 கல்வினக்கில் நெய் சொற்றிது
 கண் விழித்துக் காத்திருந்து
 தூயறிகை வோடவனை
 ஏழு செவ்வாய் வலமும் வந்து
 தீப மேற்றினால் தேவி
 தாலி பாக்யம் தந்திடுவாள்
 தேவியவள் துணையிருப்பாள்
 தீக் கெட்டும் புகழ் வளர்ப்பாள்
 தேவாதி தேவங்களும்
 அவள் வாசல் வலம் வருவார்

அழகிய குமரன்

அழகிய குமரன் அருள் தினம் வேண்டி

ஆனந்தமாகவே ஆட்டுவோம்

பழகிய தமிழில் பாமாலை சூடு

பாவையர் பாடி ஆட்டுவோம்

கலை எழில் படைத்திடும் காவடி ஏந்தி

கால் மாறிச் சுழன்று ஆட்டுவோம்

நிலை தடுமாறா மனமது களித்திட

நோடையாய் வளைந்தாட்டுவோம்

நிறைமதி பிடித்து சிறுகரை துடைத்து

நிறைவுடன் பூப்பந்து ஆட்டுவோம்

பிறைமதி சூடிய பெருமான் மகன் புகழ்

பித்தாகிக் கலை கொண்டு ஆட்டுவோம்

அரகர சிவனுக்கு அருள்ரை யாற்றிய

சிவகுருபரன் புகழ் பாட்டுவோம்

சரவணபவ என அனுதினம் பாடியே

சந்தோஷக் கூத்து நாம் ஆட்டுவோம்

மருவிய கருமுகில் அருள் மழை பொழிந்திடும்

மாவிட்டபூரம் தண்ணைப் பாட்டுவோம்

மறுபிறப் பெடுப்பினும் மாவைக் குமரனை

மறவாத மனம் வேண்டி ஆட்டுவோம்

நிலையானவன்

நிலையானவன் குமரன் நிஜமானவன்
நீள்விழி இருமாதர் தம் துணையானவன்
கலையானவன் கந்தன் கருணாலயன்
கவி பாடும் கவிமனதில் கருவானவன்
தலையானவன் ஆறு தலையாள் பவன்
அலைபாயும் அகம் அடக்கி அருள்வானவன்
விலையானவன் அன்பிற்கு விலை போனவன்
விழி நுழைந்து எமதுயிரில் நிலைத்தானவன்
அறிவானவன் ஆழ்மனம் அறிவான் அவன்
அன்பெனும் நூல் நெய்தளிக்கும் தறியானவன்
நெறியானவன் வாழ்விள் நெறியானவன்
நினைவெனும் சுமை ஏந்தி ஆடும் உறியானவன்
அரன் தான் இவன் ஆழகிய அயன் தான் இவன்
ஆத்மாவில் கலந்துறையும் அவன்தான் இவன்
வரம் தான் இவன் இக பரம் தான் இவன்
வாழும் மாவைப் பதியை வாழ்த்தும் கரம்தான் இவன்
பதியானவன் சேனா பதியானவன்
பாவாணர் பெந்தமிழின் விதியானவன்
நிதியானவன் பெரு நிதியானவன்
நிறைவான திருமாவைப் பதிவாழ்பவன்

நீராடனான்

நீராடனான் கந்தன் நீராடனான் - புனித

நீரணிந்த சிவன் சகிதம் நீராடனான் (நீராடனான்)

சோலைமலர் குழந்த கீரிமலைத் தீர்த்தக் கரையினிலே
வாலைக்குறவள்ளி தேவயானையுடன் வந்திறங்கி
காலை இளம் பரிதிகதிர் ஒளிபரப்பும் சமுத்திரத்தில்
கோல நகுலேஸ்வரரும் அம்பிகையும் சேர்ந்திருக்க

(நீராடனான்)

அழ அமாவாசை பிதிரக்கடன் தீர்க்க உரிய தினம்
கவடவாழ்ந்து வீடு பெற்ற பிதிரகளுக்கோர் நினைவுதினம்
கோடி கோடியாய்க் குவிந்து குமரன் திருக்குடும்பத்துடன்
பாடிப் பரவசமுடனே பக்தர் குழாம் மனம் நிறைய

நீராடனான் கந்தன் நீராடனான் இனிய

தாயாரும் தந்தையரும் தான் சேர்ந்து

அருள் பொழிய (நீராடனான்)

நீராடனான் கந்தன் நீராடனான் இனிய
தாயாரும் தந்தையரும் தான் சேர்ந்து
அருள் பொழிய (நீராடனான்)

ஆட்டியோ

பல்லவி

ஆட்டியோ மாரியம்மா
 ஆழக்கடல் ரத்தி ஆட்டியோ (ஆட்டியோ)

அனுபல்லவி

முத்துமாரி மனச வைத்தால்
 மாதம் மும் மாரி பொழியுமம்மா (ஆட்டியோ)

சரணம்

ஆடுகின்ற காவடியை ஆட்டி அசைப்பாள்
 அகில மதில் அனைத்துயிரும் ஊட்டி வளர்ப்பாள்
 பாடுகின்ற பாவடியைப் பார்த்து ரசிப்பாள்
 அன்னை பார்த்து ரசிப்பாள்
 பாமராம் எங்களையும் சேர்த்து அணைப்பாள்
 அன்னை சேர்த்து அணைப்பாள்
 ஆழக்கடல் ஆடி ஆணி முத்துக்குளிப்பாள்
 அடியவர்கள் நெஞ்சில் தெய்வ பக்தி வளர்ப்பாள்
 ஆடி மாத வெள்ளமாக ஓடி வருவாள்
 அன்னை ஓடி வருவாள்
 ஆசை கொண்ட அன்பர்க்கின்பம் கோடி தருவாள்
 அன்னை கோடி தருவாள் (ஆட்டியோ)

வல்லமை தந்திடுவாய்

பல்லவி

வல்லபை கணபதியே வல்லமை தந்திடுவாய்
தெள்ளுதமிழ் இசையால் தித்திக்கப் பாடுகின்றேன்

(வல்லமை)

அனுபல்லவி

அல்லல் தவிர்த்து ஒரு ஆண்த நிலை தருவாய்
எல்லையில்லா ஆறுதல் எல்லோர்க்கும் நீ தந்திடுவாய்
(வல்லமை)

சரணம்

கல்லையும் கனிய வைக்கும் கடை விழிப்பார்வை ஒன்றே
முன்னை வினை தீர்க்கும் முல்லைப் புன்முறுவல் ஒன்றே
பல்கலை வல்லவனே பரமனின் திருமகனே
நல்ல கும்பழா வளை நாயகனே வருவாய்
(கண்ட நடையில் பாடவும்)

திக்கெட்டும் புகழ் முட்டும் பக்தர்கள் கரம் கொட்டும்
முத்திக்கு வழிகாட்டும் மூவுலகும் தலை சாய்க்கும்
வித்தைக்கு வித்தாகும் விக்கினங்கள் பறந்தோடும்
தத்துவங்கள் தகவாகும் நூற்தன விநாயகனே

ஆரணப் பொருளே

பல்லவி

ஆரணப் பொருளே அழகுத் தேரேறிவா
நாரணன் மருகனே நயந்துனைப் பாடினேன் (ஆரணப்)

அனுபல்லவி

பூரண கும்பங்கள் பொலியும் கும்பழாவளை
தேரடிக் கொலுவினில் திகழும் சிவசதனே (ஆரணப்)

சரணம்

காரண காரியம் கணித்திடும் கஜமுகா
காருண்யசீலனே கடைக்கண் அருள்முகா
பாரதி நேசனே பரப்பிரம்ம சொருபனே
பார் புகழ் கும்பழாவளைப் பதிவளர் நாதனே

(ஆரணப்)

கண்ணன் வந்தான்

சின்ன வண்ணக் கண்ணன் வந்தான்
செங்கமலை இதழ் விரித்தான்
சிங்காரக் குழலிசையால்
சிந்தை தனை மயக்கி நின்றான்
கோகுலத்தில் வளர்ந்து வந்தான்
கோபியரின் மனம் கவர்ந்தான்
கோவர்த்தன கிரி சுமந்தான்
கோபாலன் குறும்பு செய்தான்
ஆனிரைக்கு இசை கொடுத்தான்
ஆய்ச்சியர்க்கு இடர் கொடுத்தான்
பானை நிறை தயிர் சரித்தான்
பாவியென விழித்து நின்றான்
ஆவணியின் ரோகினியில் அவன் பிறந்தான்
அடைமழை இருளில் அவன் இடம் பெயர்ந்தான்
ஆனந்த ராதை நெஞ்சில் குடிபுகுந்தான்
அற்புதமாய்ப் பாரதப் பேர் தனைமுடித்தான்

பூரநா சுச்சாங்கள்

நகுமைலைச் சாரவிலே நகுலேஸ்வரம்
நகுமுனிவர் வாழ்வுகண்ட கருணேஸ்வரம்
அற்புதுவாம் அள்ளித்தஞம் அதுணேஸ்வரம்
ஆனந்த நிலைநாட்டி நிற்கும் நந்தஸ்வரம்

க்ஷேருக்கோணமலை தவறும் கோணேஸ்வரம்
கோழுமின்யம் தேஷத்தஞம் முன்னேஸ்வரம்
தான்தோன்றி ஓட்டுச்டான் தனியின்வரம்
தான்தோன்றிக் கொக்கட்டியில் தலைநேஸ்வரம்

வாக்கில் வண்ணார் பண்ணையிலே வைத்தஸ்வரம்
வாழ்வு தந்த வல்லி வந்து வணங்கிச் சென்றாலே
வையகத்தை வாழுவக்கப் பணிகள் செய்தாலே
வேப்ப வாழ்வை வேறுக்க விற்கிதழுத்தாலே

பஞ்சபுதம் வணங்கி நிற்கும் பஞ்சேஸ்வரம்
பஞ்சாட்சரம் நினம் ஒலிக்கும் பஞ்சேஸ்வரம்
மஞ்சதவற் கோழும் சேர் மஞ்சிதகாம்
மாண்புள் சுச்சாங்கள் நினை வங்கிராஜம்

பஞ்சபுத சிவத்தலங்கள்

பஞ்சபுத சிவத்தலங்கள் பாருங்களே - அங்கே
பிரமேஸ்வரன் ஆட்சி பாடுங்களே
கொஞ்சதமிழ் கவிமாலை குடுங்களே - அதை
நெஞ்சுருகப் பாடவினை தீருங்களே

நூற்றியெட்டு சிவத்தலங்கள் காஞ்சியிலே - அங்கே
நிலம் எழும் மண் வடிவில் அருள் போழியும்
சுயம்புலிங்கம் என ஏகாம்பஸிரள்வரரும்
சிவக்ஞி வடிவங்களில் சிறப்பு ஆட்சி செய்வார்

காலமெல்லாம் நீர் சுரக்கும் திருவானைக்காவினிலே
விங்கேஸ்வரர் நடுவே நீருங்கில் காட்சி தந்து
நலவண்ண வான் போழியும் நீரெனவே அருள்புரிந்து
வாழவைக்கும் பரமசிவன் வளம் கொழிக்க ஆட்சி செய்வார்

ஸ்வர்ணாமுகி நதிக்கரையில் தென்காசி என மிளிரும்
காளத்தி ஈஸ்வரத்தில் காற்றாகிக் கலந்துறைந்து
மேலைத் திசை நோக்கி நவக்கிரக சாந்திக்கென
தீபாளி அணையாமல் காத்துறிஞ்று அருள் புரிவார்

அரியும் அயனும் அன்று அடிமுடி தேட வைத்த
அற்புத்த தீக்கொழுந்தாய் அண்ணாமலை எழுந்ததுவே
மலையே விங்கமென மலைச்சாரல் ஆலயமாய்
ஒளியே வடிவாகி ஓரியிருவில் ஆட்சி செய்வார்

தில்லைச் சிதம்பரனார் சிதம்பர ரகசியமாய்
எல்லையில் பெருவெளியாய் அண்டம் கடந்து நின்று
நிலமொடு நீராகி நெருப்பொடு காற்றாகி
ஆகாயம் அனைத்திலுமே கலந்து என்றும் அருள் பொழிவார்

நாராயணன் நாமம்

நாராயணன் நாமம் நாவினில் தினம் தினம்
பாராயணம் செய்வோம் பவவினைதனை அறுப்போம்
(நாராபன)

நீரோடு விழிமலர்கள் நிதம் குடும் சிரமலர்கள்
நெஞ்சாந்த நினைவலைகள் நீலவண்ணன் பகழ்பாடும்
தாரீராடு கருமலர்கள் தனில் தூளசித்தளம் குநங்கு
ஸ்ரீவேங்கடேசன் சங்கு சக்கரங்கள் துணை நினைப்போம்
(நாராயண)

கார்கால மேகங்கள் கார் வண்ணன் பேர் பாடி
நீரோடு குலகொண்டு நிததமும் அசைந்து வரும்
பார்போற்றும் பரந்தாமன் பாதமலர் தனிலே
சீரோடு சிறப்புமெய்த பேரருட் கருணை பெய்யும்
(நாராயண)

சீரபெருகு ஸ்ரீரங்கன் சிந்தாகுலம் தீர்ப்பான்
ஸ்ரீதேவி பதும் வருட செங்கமலக்கண் வளர்வான்
யாரார்க்கு என்னகுறை எனத்தேடி அவன் கருணை
வேருக்கு வார்க்கும் நீராய் காலமெல்லாம் பொழிந்திடுவான்
(நாராயண)

நாராயணன் நாமம் நாவினில் ஓதி வர
நாவிலத்தார் பாவ மெல்லாம் காற்றாகிப் பறந்துவிடும்
பாராயணம் தனிலே பத்மநாபன் திருநாமம்
பாராயணம் செய்வோம் பரமபதம் அடைவோம்

நாராயணா நமோ நாராயணா

நாராயணா நமோ நாராயணா

உலகோருடன்

(சிங்கப்பூர் இசைநடன மேதைகள் சத்யலிங்கம் நீலாம்பிகை
தம்பதிகளின் சஷ்டியப்த பூர்த்தி அன்று அவரது
மாணவர்களால் பாடப்பட்டது. - 2010)

ஆச்சார்ய தேவோ

ஆச்சார்ய தேவோபவ

நாத லயம் - சுநாதலயம்

சொர்க்கவாகீஸ்வர நாதலயம்

(நாதலயம்)

ஸ்ருதிலய பரத ஸங்கீர்த்தனாலயம்

சீரமிகு சிங்ககிரி அப்சரா கலையகம் (நாதலயம்)

தெய்வீக சௌந்தர்யம் திக்கெட்டும் தேஜோமயம்

திருவழிநீழலில் திகட்டாத கானரசம் (நாதலயம்)

மானச சஞ்சாரம் மாணவ சமர்ப்பணம்

ஆனந்த சாகரம் அன்புருவின் தரிசனம்

கான கலாஷேதர ச்ருங்கார காவியம்

சத்யலிங்க நீலா அம்பிகா காருண்யம்

பிறதேச சேவையும் பிரியாத பாசமும்

மலர்ணன நேசமும் மலர்ந்த திருவருவும்

அரை நூற்றாண்டு மேலாய் அன்பு மழைச்சாரலில்

அணைக்கின்ற கருணை நெஞ்சங்கள் அகிலத்தில் நீடுவாழி

தீப தூப தர்சனை திரிபுவன சஞ்சார

தேவாம்ருத சேவிததேவோபவ ஜயவிஜயப்வ நீடுவாழி

சரண் புகுந்தாள்

தாம் ததீம் தஜ்ஜோனு தாம் ததீம்
தஜ்ஜோனு தஜ்ஜோனு ததுமிதக்தி
தகும் தரிகிட ததிங்கின்னோம்

உயிரவள் எங்கள் உடலவள்
ஹனவள் ஹாறும் அழுதவள்
காற்றவன் தென்றல் காற்றவன்
கதிரவள் ஒளிரும் சுடரவள்
கடலவள் அணைக்கும் கரையவள்
ஒலியவள் பேசும் மொழியவள்
இசையவள் ஒலிக்கும் திசையவள்
ஒளியவள் விழிமணி ஒளியவள்
துளியவள் பனியின் துளியவள்
மலையவள் பாயும் நதியவள்
அலையவள் பரதக்கலையவள்
யாரவள்..... அவள் யாரவள்

தென்பொதிகை மலையினிலே அவதரித்தாள் அவள்
தெய்வீக்க குறுமுனியின் கரம் புகுந்தாள்
செந்தமிழ்க் கண்ணியென உருவெடுத்தாள் - அவள்
திக்கெட்டும் இசை முழங்க நடைபயின்றாள்

இயலிசை நாடகத்தில் முழுமை கண்டாள்
ஏறாந்த முவேந்தர் புகழ் வளர்த்தாள்
குயிலிசை குழலிசைக்குத் தலையசைத்தாள்
கோடானு கோடி மக்கள் மனம் நிறைந்தாள்

ஏலேலோ இசைகேட்டு அவள் நடந்தாள்
இன்பத்திலும் துன்பத்திலும் அருகிருந்தாள்
தாலேலோ நான் இசைத்தேன் கண் வளர்ந்தாள்
தங்க நிலவொளிக்கீற்றில் சரண் புகுந்தாள்

தமிழ்த் தோல் நிலைமேனி மிகுதங்கமா
தமிழ்த் தோல் நிலைமேனி சதுரங்கமா

(தமிழ்த்தாயே)

உயிர்போடு மூல வேற்று உருவாகினாய்
உயிர் மேப்பைய் உலகியலின் குருவாகினாய்

(தமிழ்த்தாயே)

புலவேர்கள் கலிமழையில் நீராடனாய்
புலவர்கள் கேசடக்கரத்தை நீராடனாய்
திலக்கணமாய் இலக்கியமாய் ஏறில் கூட்டுனாய்
ஏழாலும் உள் பேருமை நிவல நூட்டுனாய்

(தமிழ்த்தாயே)

பக்ஞாட்டுக் பறவையினம் கதை பேசிடும்
பல்லவகணம் வெங்கிளமும் உறவாட்டும்
ஏழாலும் இனிய தேங்கல் இசைபாட்டும்
ஏற்றுவிடும் உள்ளு தோன்றும் உயர்ந்தோங்கிடும்

(தமிழ்த்தாயே)

பல்லவியாய் நியிருந்து பதம் பாடனாய்
கனுபல்லவியாய் நீ எழுந்து நடமாடனாய்
சுணாலயம் தன்னில் முடி குடனாய்
தமிழ்க்கலைஞர் மனவாளில் அரசோக்சினாய்

(தமிழ்த்தாயே)

ஜந்தினை ஒழுக்கம்

நடை :- சதுஸ்ரம் - தகதிமி
ஜந்தினையென நிலங்களைப் பிரித்து
ஆடிப்பாடு நாம் மகிழ்ந்திடுவோம்
குறிஞ்சி மூல்லை மருதம் நெய்தல்
பாலை நிலங்களின் தெய்வங்கள் போற்றி
சேர்ந்தோம் இருந்தோம் பொருள் வயிற் பிரிந்தோம்
ஊடலும் கொண்டோம் இராங்குதல் கண்டோம்
ஆய்ந்தே பாரடி ஜந்தினை தனிலே
வாழ்வது தானென வாழ்வது சொல்வாய்
குறிஞ்சிக் குமரன் புகழ் கூடிப் பாடுவோம் எங்கள்
குன்றானும் குறவர் கூட்டம் தன்னைப் போற்றுவோம்
குன்றக் குறவர் குடிப் பெருமை பாடுவோம் எங்கள்
கொச்சிமலை குடகுமலை அழகைப் பாடுவோம்

நடை :- மிஸ்ரம் - தகிடதகதிமி
அய்யர் சேரியில் ஆனிரைகளின் அழகை நெஞ்சில் போற்றுவோம்
பாயும் மானினம் பரவும் காவினம் வாழும் வனங்களைப்
பாடுவோம்
மாயன் குழலிசை மயக்கும் குரலிசை மதுர கீதங்கள்
போற்றுவோம்
காயும் நிலவினில் கானகம் தனில் கைகள் கோர்த்துமே
அடுவோம்

நடை :- திஸ்ரம் - தகிட
பச்சைவண்ண வயல் வெளியில் பட்டாம் பூச்சி தேடுவோம்
பச்சரிசி நெல் மணிகள் பக்குவமாய் நாம் குவிப்போம்
இச்சைக்கிளிக் கூட்டம் கொஞ்சம் இன்னிசையைப் போற்றுவோம்
கொச்சி மஞ்சள் பூசும் கையால்கும்மி கொட்டிப்பாடுவோம்

தெம்மாங்கு நாயிசைக்கத் தேவேந்திரன் மனம் களிச்சு
திக்கெட்டும் காவல் வைத்து செம்புலத்தை வளர்க்க வேணும்
தென்னானே தானென்னத் தென்னானே
தென்னானே தானென்னத் தென்னானே

வெள்ளி முளைக்கயிலே விடசாமப்போதினிலே
அள்ளி முடிச்ச கொண்டை ஆவாரம் புக்கேட்குதடி
கள்ளி பிடிச்சிமுக்க கடற்றாழை மொட்டவிழி
துள்ளிக் கயல் துடிக்க துணைவருவாய் வருணதேவா

நடை :- கஷ்டம் : தகதகிட

வீரவானும் கதையும் வேலும் சூலமேந்தும் தூர்க்கையே
போரும் காதலும் இணைந்து வாழும் கோலமகளிர் நாமடி
ஊருவாழ உறவு வாழ பாலை கடந்து போன தலைவர்
நீருபுத்த நெருப்பாமனசு வேகும் போதும் வரலயே

ஆருவருவார் சேதிதருவார் என்று மனசு தூடிக்கும்
பாழும் நிலமே நீயும் பிழைக்க வாட்டும் துயரம் ஏனம்மா
ஆறுதலையும் ஆறுதலுமாய் காக்கவரச் சொல்வேலனை
நீறு அணிந்து நீலமயிலில் ஏறிவருவான் காவலன்

பொலியோ பொலி

ஜூயனாரே ஜூயனாரே
 அன்னைமாரி பொழியவேணும் ஜூயனாரே
 மண்மாதா செழிக்கவேணும் ஜூயனாரே
 கன்னிமணம் குளிரவேணும் ஜூயனாரே
 கழுத்தில் தாலி ஏறவேணும் ஜூயனாரே

- பெண் :** மச்சான் மனசைப்போல மன்விளைஞ்சு கெடக்குதுங்க மச்சக்கன்னி வைச்ச கண்ணி மாட்டிக்கிட்டான் அத்தைமகன் சொத்து சுகம் கொண்டு வாறின் சிவத்த மச்சான் மனங்குளிர ஒத்தை வார்த்தை கேட்டு வந்தா உன்னோடே வந்திருப்பேன்
- ஆண் :** வித்தாரக்கன்னியவள் வேல் விழிக்கு நான் மயங்கி அச்சாரம் கொடுத்து விட்டேன் அந்தை மகள் உனை மனக்க சொத்தாக வயற்காடும் சோக்கான காலை சென்றும் கொத்தாகக் கொண்டு வந்தா சூச்சு கட்டி வாழவைப்பேன்
- பெண் :** நெல்லோடு புல்லுமிங்கே நியிரந்து பாக்குது மச்சான் நியிரந்து பாக்குது புல்லெடுத்து களை பிடுங்கி புதிரெடுக்கோணும் மச்சான் புதிரெடுக்கோணும்
 நெல்லறுக்க நேரமாச்சு நிரல் நிரலா காத்திருக்க
 நெடுமாலை நேந்துகிட்டு அரிவாளை வீச மச்சான்
- ஆண் :** கதிரறுப்போம் கதிரறுப்போம் கதிரறுப்போமே பதரெடுப்போம் பதரெடுப்போம் பதரெடுப்போமே ஒரு பிடியாய் ஒரு பிடியாய் பதரெடுப்போமே ஊருலகம் உய்திபெறக் கதிரறுப்போமே

பெண் : சேர்த்து வைச்ச கோத்து வைச்ச பதரெடுப்போமே
சேர்ந்திருக்கும் கற்றும் வாழ பதரெடுப்போமே
அச்சாரப் பொங்கல் வைக்கப் பதரெடுப்போமே
ஆனந்தம் பொங்கி நிற்கப் புதிரறுப்போமே

ஆண் : பொலியோ பொலி பொலியோ பொலி
பொலியம்மா தாயே நீ பொலியோ பொலி
ஆலடி வாழ் ஜயணாரே பொலியோ பொலி
அத்தை மகள் குலம் தழைக்கப் பொலியோ பொலி
வேலவனார் மனங்குளிரப் பொலியோ பொலி
வேளாண்மை செழித்திடவே பொலியோ பொலி
நாடுவாழ் தேசம் வாழப் பொலியோ பொலி
நல்லவர்கள் வாழ்த்திசைக்கப் பொலியோ பொலி

விண்ணப்பம்

(2006 - அரசு ஊழியர்களின் ஆக்கத்திறன் போட்டியில்
பாடலாக்கத்தில் முன்றாம் இடம்பெற்ற பாடல்)

இராகம் :- காபி

தாளம் :- ஆதி

பல்லவி

கார்மேகத்திரை கிழித்துக் கண் சிமிட்டும் நிலவே
யார் வந்து சொன்னார் என்னுயர நிலையை (கார்மேகத்திரை)

அனுபல்லவி

தார் அணிந்த சிவனின் தலைமுடியில் திகழ்ந்தாய்
கார்வண்ணன் பொழிந்திடும் குழலிசையில் நனைந்தாய்
(கார்மேகத்திரை)

சரணம்

ஹருக்கு ஒழிந்து நான் ஊமையாய்த் திரிந்ததும்
போருக்குப் பயந்துமே புலம் பெயர்ந்து வாழ்ந்ததும்
நீருக்கு எதிர் நிற்க இயலாது உருண்டதும்
யாருக்குத்தான் தெரியும் நாயகியே உன்னையல்லால்
(மத்திம் காலத்தில் பாடவும்)

ஆரம்ப வயதினில் அன்னையை இழந்தேன்
அறியாப் பருவத்தில் தந்தையை இழந்தேன்
கல்லூரி நாட்களில் கனவுகள் வளர்த்தேன்
கைப்பிடித்தவளின் உயிரினில் கலந்தேன்
கண்மணியென இரு மழுலைகள் படைத்தேன்
மண்ணகப் போரினில் உறவுகள் இழந்தேன்
தண்ணீரில் மிதந்தேன் தாயகம் துறந்தேன்
இழந்தேன் துறந்தேன் என்னையே மறந்தேன்

(சமகாலத்தில் பாடவும்)

இனியவளே வந்து எனை மீட்டெடுப்பாய்
எனை மீட்டெடுப்பாய் எனை மீட்டெடுப்பாய்

அலைகளின் மேலே

அலைகளின் மேலே வலை விரிப்போமே
ஆழக்கடலிலே மீன் பிடிப்போமே

(அலைகளின்)

அக்கரையில் எமது உயிர் இக்கரையில் எமது உடல்
அக்கரை ஏன் காட்டவில்லை அலட்சியமேன் கடல்லையே
(அலைகளின்)

பையினிலே மீன் புரஞும் கைகளிலே பணம் குவியும்
வயிற்றினிலே பசி ஏரிக்கும் அடுப்பினிலே நெருப்பெரியும்

(அலைகளின்)

குடிசையிலே அகல்விளக்கு சுழன்றுடிக்கும் கடல் காற்று
விளக்கணைந்து போகுமுன்னே விரைந்தணக்க வருவானோ
(அலைகளின்)

வானமெங்கள் கூரையம்மா வையகம்தான் குடிசையம்மா
வான் விளிம்பில் கதிர்வருமுன் பூங்குயிலை அணைத்துவிடு
(அலைகளின்)

வெண்ணிலவே விளக்கெரிக்கும் விண்மீன்கள் விழிஅசைக்கும்
வெண்ணிலவு மறையுமுன்னே உன் நிலவை மறைத்து விடு
(அலைகளின்)

மகாஜூவத் தூய்

அம்பணையின் வயற் காற்றில்
 அசைந்தாடும் கதிர்மனி போல்
 கொம்புலர்த்திப் புச்சொரியும்
 குடைவாகை நிழல் பரப்பும்
 தங்கம் நிகர் சொங்கத்திரோன்
 பொங்கும் கலைத்தூய் வழவை
 மஞ்சள் வண்ண முழுக்காட்டி
 மாண்புயர் வாழ்த்துகின்றாள்
 சின்னங்சிறு மழலைகளின்
 சிரிப்பினிலே தனை மறந்து
 கண்ணக்குறி நகையினிலே
 கண் மலர்ந்து சிரிக்கின்றாள்
 மன்னு புகற் துறையப்பா
 மடி தவழும் சேய்வடிவே
 மகாஜூவாவின் சிறப்பிதனை
 மகிழ்ந்தனைத்த தூய் வழவே
 நீலநெடும் வாஸ்பரப்பில்
 நீண்டுயர்ந்த கோபுரமாய்
 கோலவண்ண மகாஜூன்த தூய்
 குளிர் நிலவைத் தருகின்றாள்
 பாலைவெளி தவில் கூடப்
 பசுஞ்சனையாய்க் குளிர்கின்றாள்
 காலநெடும் பயணமதில்
 கலங்கரையாய் ஒளிர்கின்றாள்
 அன்னையே உன் வரவால்
 அறிவுப் பசி அகங்றதும்மா
 அள்ளி அள்ளி ந் கொடுத்த
 அழுதை மனம் ரசிக்குதும்மா
 உன்னையே உருதுனையாய்
 உயிர்க்கும்ந்து தழக்குதும்மா
 எம்மையே உள்களித்தோம்
 எம் தூயே சிறித்திடம்மா

நூற்றாண்டும் கடந்த அன்னள்

மகாராஜன்த் தாய் மாண்புகளைப் பாட்டா தமிழி
மகாராஜனாய் நீ உயர்வாய் கேள்டா தமிழி

அன்னவயய் பாட்டா
அவள் அழகைப் பாட்டா
அன்னையின் மழியிலே
அமைதி காண்டா

பாதையெல்லாம் மலர்கள் தூவி வாழ்த்துப் பாட்டா
பாவலனின் கவிதைபாடு போற்றி செய்யடா
நீதிநூறி வாழும் வழி நியம் செல்லடா
நீலதெடும் வானைப் போல நிறைவு கொள்ளடா

ஆரிவந் தேவில்
ஆட்சி செய்யடா
அறிஞர் காட்டிய
வழியில் நீல்லடா

ஆண்டுகள் நூறு அவள் வாழ்ந்து காட்டினாள்
அறிஞர்கள் கோடி உருவாக்கிக் காட்டினாள்
அநிலம் யாவிலும் அவள் கொடியை நூட்டினாள்
அன்பு பண்பு கருணை நேர்மை எம்கு ஊட்டினாள்
அஞ்சமை அன்னை நிழலிலே
அமைதி கானுவோம்
மனிதனாகப் பிறந்ததன்
பலனைப் பேறுவோம்
வெல்லுக்கவே மகாராஜத் தாய்
வெல்க வெல்கவே

பாராட்டும் தாயானவள்

நாறு வருட வயதுக் கண்ணி

எங்கள் மாஜூனா

நாறு கோடி மாஜூனர்கள்

பேற்றும் மாஜூனா

முத்தமிழின் கலை நயத்தால் முதுமையானவீர் - அவள்
முக்கனியின் சுவையைப் போல இனிமையானவள்
முப்பொருளின் தத்துவம் போல் புனிதமானவள் - அவள்
எப்பொழுதும் எவ்விடத்தும் இளமையானவள்

நாற்குணமும் நாற்படையாய் நடந்து வந்தவள்

நானிலத்தின் வளங்களெல்லாம் இணைந்து கொண்டவள்

நால்வேதப் பொருளையெல்லாம் கடந்து நின்றவள்

நாலுவர்ணப் பாகுபாடு அனைத்தும் கொன்றவள்

மாஜூனர்கள் உயிருட்டும் தேனானவள்

மாதவர்கள் அறிவுட்டும் வானானவள்

மகாஜூனர்கள் சீராட்டும் சேயானவள்

மாமனிதர் பாராட்டும் தாயானவள்

ஞானசாரதி

(சங்கீத வித்வான் அமரர். இராமநாதன் அவர்கள் நினெனவாக)
ஞான சாரதி கலை ஞான சாரதி

எட்டுத்திசை கொட்டும் இசை
முட்டும் எழில் சொட்டும் இசை
ஞான சாரதி

ஜீவஜோதி நீ ஒளி ஜீவஜோதி நீ
கத்தும் கடல் கக்கும் சுடற்
முத்தின் ஒளி கக்கும் எழில்
ஜீவஜோதி நீ

ஆளும் நாயகா எனை ஆளும் நாயகா
அல்லல் தனைக் கொல்லும் பகை
வெல்லும் எனச் சொல்லும் எனை
ஆளும் நாயகா

நாதப்பிரம்ம் நீ இராமநாதப் பிரம்மம் நீ
வேதம் இது வேதம் என
நானும் தினம் ஒதும் இசை
நாதப் பிரம்மம் நீ
இராம நாதப் பிரம்மம் நீ

வளர்க சிங்கபுரி

(சிங்கப்புரின் தந்தை அமர்ர் லேகுவான் யூ அவர்களின் மறைவையொட்டி
தீபன் கணேஷ் அவர்களால் இசைக்கப்பட்ட பாடல் - 23.03.2015)

பாலை வனமாய்க் கிடந்த மண்ணைப் பக்கமை பொங்க வைத்தவர்
நீல வானில் தவழும் நிலவென நிறைவு பொங்கப் படைத்தவர்
நீதி தேவனும் நீரைய்யா நினைவுத் தந்தையும் நீரைய்யா
தலைகள் சாய்த்துமைப் போற்றுவோம் விழிகள் கலங்கி நீருற்றுவோம்

வெற்றித்திருநகர் சிங்கபுரியென

வேட்கை கொண்டு வாழ்க்கையை

வேள்வித்தீயாய் ஆக்கியே

விரும்பும் உயிரெனப் போற்றின்றி

எல்லா மொழிக்கும் விளைநிலம் எந்த மதமும் சரிசமம்
உலக உருண்டை எங்குமே உயர்ந்து ஒளிரும் சிகரமாய்
எவரும் பார்த்து வியந்திடும் இதயழுமி மலர்ந்தது

கோமானே உன்னைச் சூழ்ந்த கொடி நிறல்
யுமாரி உமைப் போர்த்தும் பொன்னெழில்
கம்பம் அரைக்கம்பம் அதனில் சாய்ந்திடும்
கொடிகள் விடைதூர் நகரும் திருவுடல்

வாழ்க உன் புகழே என்றும்

வளர்க சிங்கபுரி.....

வாழ்க உன் புகழே என்றும்

வளர்க சிங்கபுரி

உணர்வோருடன்

பிரபஞ்ச கீதம்

கனவில் யிதக்கும் விழிகளே
காற்றில் அசையும் கொடுகளே
மலையில் நன்னயும் தளிர்களே
ராகம் பாடுங்கள் - மெனன ராகம் பாடுங்கள்

நிலவில் குளிக்கும் இதழ்களே
நீலக் கிடக்கும் கடல்களே
மலரில் சிரிக்கும் துகள்களே
கீதம் பாடுங்கள் - இனப் கீதம் பாடுங்கள்

கடலில் குதிக்கும் அலைகளே
காவல் கொடுக்கும் மலைகளே
பணியில் சிவிரக்கும் இலைகளே
சுனம் பாடுங்கள் - ஜீவகானம் பாடுங்கள்

சிறகை விரிக்கும் கிளிகளே
சிந்தை மயக்கும் மலர்களே
உறவைப் பிணைக்கும் நிழல்களே
காதல் பேசுங்கள் - உண்மைக் காதல் பேசுங்கள்

இசையில் வயிக்கும் குயில்களே
ஜுதியில் நடிக்கும் மயில்களே
மலையில் தவழும் நதிகளே
தாகம் தீருங்கள் - ஆதம் தாகம் தீருங்கள்

கடலும் கரையும் அணைந்திடும்
கனலும் புனலும் இணைந்திடும்
காற்றும் வானும் கலந்திடும்
அழகைப் பாருங்கள் - பிரபஞ்ச அழகைப்பாருங்கள்

பலர் நடந்த பாதை

தூர தேசப் பயணமிது துடிதுடிப்பு நமக்கெதற்கு
துருவவெள்ளி தெரிகிறது துள்ளு நடைபயில்வோமே
ஆரவாரம் ஆர்ப்பரிப்பு அத்தனையும் நமக்கெதற்கு
அருவி நீரின் அமைதியுடன் அழகு நடை பயில்வோமே

ஓரமாகச் செல்லுகின்ற ஒற்றையடிப் பாதையிது
ஒருவராக நடக்கையிலே ஓலமிடும் குரலைதற்கு
ஆருமற்ற பேரமைதி அமைந்திருக்கும் பாதையிது
அகம் மறுத்து ஒதுக்கிவைக்கும் சலசலப்பு நமக்கெதற்கு

பாரவண்டி செல்ல ஒண்ணாப் பள்ளம் நிறை பாதையிது
பார்த்து மெல்ல நடந்து விட்டால் பயணம் மிக இலகுபடும்
நேரமில்லை நின்றுபார்க்க நிமிர்ந்து நடை பயில்வோமே
நேரான பாதையெனில் நெடுந்தாரம் பெரிதில்லை

ஆராரோ நடந்து சென்ற ஆதாரத் தடங்களுண்டு
ஆயிரம்பேர் எதிர்ப்படுவெர் அரை நொடியில் பிரிந்திடுவெர்
ஆற்றோர் நாணலென அசைந்து சாய்ந்து நிமிர்ந்துவிட்டால்
ஆக்ரோசம் கொள்பவனும் அமைதியுடன் விலகிடுவான்

பலர் நடந்த பாதையிலே பயணம் மிக எளிதாகும்
பக்குவங்கள் பெற்றவர்கள் தத்துவங்கள் இனிதாகும்
பார்போற்றும் சான்றோர்கள் பதம் பதிந்த பாதையிலே
நாம் ஊன்றி நடை பயின்றால் நல்லறிவுதனைப் பெறலாம்

நீரோடும் சமுத்திரத்தில் நித்திலங்கள் தவழ்ந்துவரும்
நிருமல நீள் வான் வெளியில் நிலவின் குளிர்ளுளிநிலவும்
சீரோடு சிந்தித்தால் சிந்தையிலே தெளிவு வரும்
சிரம் தாழ்த்தி நாம் நடந்தால் சீர் பொலியும் வாழ்வுவரும்

மீண்டும் வருவேன்

காட்டு வெளிப் பூக்களைல்லாம் கண்மலர்ந்து வரவிசைக்க மீட்டுகின்ற இசைக்குயிலின் இனிய இராக அரவணைப்பில் வாட்டுகின்ற உன் துயர வெள்ளமெல்லாம் வழந்த பின்னே பாட்டு ஒன்று எழுந்தத்தா பக்கத்துணை சேர்ந்தத்தா

உன்சோகம் கொட்டி விட்டு என் சோகம் வாங்கிவிட்டாய் இதயத்தைத் திறந்து பெரும் துயரத்தில் ஆழந்து விட்டாய் உதயம் இது என எண்ணி இருள் வெளியில் நுழைந்து விட்டாய் இதையும் தான் கேட்டுவிடு என்னுயிரே உன் சொந்தம்

தாரைவார்த்துத் தரவில்லை தருவதற்கு ஏதுமில்லை தார் அணிய எண்ணி வெறும் தரைமீது புரண்டவள் நான் கார் குழலில் மல்லிகைப்பூமாலை சூடக் காத்திருந்தாள் கார்முகிலும் வந்ததைய்யா காட்டுத்தீயே வென்றதைய்யா

ஊரெல்லாம் ரசித்திருக்க ஒரு மேடை தனிலமர்ந்து பாரெல்லாம் வாழ்த்திசைக்க பாட்டொன்று பாடவந்தேன் ஊழிப் பெருவெள்ளம் ஊரையே அழித்ததைய்யா ஒந்றைத் தனிக் குடிலில் ஒரு மூலை கிடைத்ததைய்யா

எட்டிப் பிடிக்க ஒரு இனிய நில வொளியுமில்லை வெட்டிப் பறித்து வைக்க வெண் மின்னல் கொடியுமில்லை குட்டிக் கரணமிட்டுக் கும்மாளம் போட்ட விதி தட்டிப் பறிக்க மட்டும் தாராளமாக வரும்

ஆக்ரோஷமிடுகின்ற ஆங்கார விதிக்கணையை
 அரவாரமேதுமின்றி அப்படியே போகக்கிவிட்டு
 ஓங்கார ஒசையிட்டு உயிர்த்தப்பம் தன்னையேந்தி
 உன்னுலகை வந்தடைவேன் ஊருலகை மூடிவிட்டு

ஜயா. இனியவனே அழகுச் சிலை வடிவே
 பொய்யால் புனைந்த இந்தப் புவிவாற்வு போதுமா
 செய்யார் திருமார்பா செங்கமலத்திருப்பாதம்
 கையால் தழுவி உயிர் மெய்யாய்க் கலந்திடுவேன்

விடியல் தெரிகிறது

பேணாவில் மையில்லை

பேறுமதி வாய்ந்த கவிக்குழந்தை

பிரசவ வேதனை நாங்கின்ற வேளை

பேணாவில் மையில்லை

வேதனைக் குழிப்பிள்ளின்

வேதாந்தக் கூச்சல்

விடிகாலைப் பொழுதை

வரவேற்கும் தென்றல்

முரண்பட்ட உணர்வுகளின்

முடிவற்ற வேகம்

ஓ.....

உதயதாரகை ஒளியிழக்கும் வேளை

இதய சாகரத்தில் ஏனிந்த ஒலை

ஆ.....

இடியோடு மின்னல் இது புதிய சோகம்

இருமேகத்திரையுள் விடியல் கன்னி

கண் புதைக்கும் தாபம்

ஓ..... இறைவா விடியல் உனக்கென்ன வேம்பா

போதும்! குறைப்பிரசவங்கள்

குடா நாட்டில் அழர்வம்

நகம் கொண்டு கீறிக் கொப்பழிக்கும் குருதி

நடுத் தெருவில் செம்மையாக

மாறுகின்ற நேரம்

பேறுமதி வாய்ந்த கவிக்குழந்தை

பிரசவித்து மகிழும் அரூவாரம்

பேணா எதற்கு மைதானெதற்கு

பாடிப்பறந்த குயில்

கார் மேகக் கூந்தலிலே நிலவு மலர் சூழியவள்
காவியமென் கருவிழியில் கவிதையிசை பாடியவள்
பணி நிலவின் தூறலிலே உன்னுறவை நாடியவள்
பாவலனுன் மனத்தளத்தில் இன்று அவள் வாடியவள்

நீர் நோக்கும் புல் நுனியாய் நின் துணையைத் தேடியவள்
நின் இதய வான் பரப்பில் நிலவொளியாய்க் கூடியவள்
தடந்தோள் சேர் நின் கரத்தில் தளிரெனவே ஆடியவள்
தாலேலோ பாட முன்னே தனித்து நின்று ஊடியவள்

சோர்ந்து மனம் நீ சலித்தால் உன் துயரை ஓட்டியவள்
சோர்விற்கே எல்லை கண்டு சுகம் உறவில் காட்டியவள்
சாய்ந்து மெல்ல நீ சரிந்தால் தனை அணையாய் காட்டியவள்
சாயாதுன் விழி யெதிரே பிரிவை நிலை நாட்டியவள்

ஏங்கி நின்ற வேளையிலே ஏகாந்தம் போக்கியவள்
ஏன் இந்தச் சோகம் என்றே எள்ளி நகை தேக்கியவள்
வாங்கி நின்ற சுகங்களுக்கு வட்டி தனை நீக்கியவள்
வான் பிரிந்த முகிலெனவே இன்று உனை ஆக்கியவள்

கலங்காதே என்று இரு கண் துடைத்துக் கூறியவள்
காட்டுவெள்ளம் என இமுத்துக் கொண்டு மலை ஏறியவள்
புலங்கொள்ளும் புவிவாழ்வைப் புறம் கண்டு தேறியவள்
பூட்டி வைத்த இதய அறை எதிரில் இளைப்பாறியவள்

புரியாத புதிரெனவே புவி வாழ்வில் ஆகியவள்
புவுலகின் புல்லர்களின் கண் துளைத்த தேக்கியவள்
அறியாத அறிவிலிகள் அறியவொண்ணா யோகியவள்
ஆவியற்ற சடமொன்றாகி அமைதி கொண்ட போகியவள்

ஆற்றாமை

சிறு துண்டாய் நிலவெறிக்கும்

சீத நெடும் இரவினிலே

சிந்தையினைக் கவர்ந்து சென்ற

சிறு பிறையே சிலவார்த்தை

முந்தை வினைப் பயன் முடிந்து

சென்றிருந்தால் ஆகாதோ

எந்தையவன் நிருவஷயில்

என் வாழ்வும் முடியாதோ

என் கவலை அத்தனையும் உன் தலையில் கொட்டிவிட்டு
ஏகாந்தத் தனிமையிலே இனிமை கொள்ளும் இதயமிது

தன் கவலை பெரிதென்று தத்தளிக்கும் மானிடரின்
தாகத்தை எடைபோடும் காலத்தின் உதயமிது

பொன் மலரை வடித்தெடுத்துப் பொற்பேழை தனிலடைத்து
பொக்கிழைமாய்ப் போற்றுகின்ற புனிதம் நிறை இதயமிது

பொன் மலரைப் பறித்தெடுத்து புழுதியிலே புரளவைத்து
பூகம்பத் தணவினிலே பொக்குகின்ற உலகமிது

காட்டு வெளிப்பாதையிலே கைவீசி நடக்கையிலே

மீட்டுமிசைக் கடவில் உன்னைச் சேர்த்தனைத்து இதயமிது

பாட்டின் ஒலி ஓயுமுன்னே பாடுகின்ற குரல் வளையைப்
பற்றி முறித்தெடுத்துப் பாழ் படுத்தும் குளையிது

தாமரைப் பூம்பத மலரைத் தளிர்க்கரத்தால் துடைத்தெடுத்து
தாமரைப் புச்கொடியெனவே தமுவி நிற்கும் இதயமிது

தாமரையிலை உருளும் நீர்மணிபோல் வெறுத்தொதுக்கி
தள்ளி மிதித்தோடி விடும் தயவறியாப் பூமியிது

ஆஹாது ஆஹாது ஆற்றவொன்னாத் துயரமென்று

ஆற்றாமை கொண்டாற்றி அமைதி தேடும் பூவுலகில்

ஆற்றுவார் வடிவெடுத்து ஜயா நீ வரும் வரைக்கும்

ஆறுதற்குக் காத்திருக்கும் ஆவல் நிறை இதயமிது

அறைக்கிள்ற குரல்

மாளிகை வாசல் திறந்திருக்கும்
 வான் வெளியில் ஒரு இசைபிறக்கும்
 தேவனின் திருவடி நிழல் கிடைக்கும்
 பா பங்கள் தீர் வழி பிறக்கும்
 சொர்க்கத்தின் கதவுகள் விரிந்திருக்கும்
 சொந்தத்தின் உறவுகள் வழி மறைக்கும்
 பந்தத்தின் பிரிவின் சுமை அழுத்தும்
 பார்வைகள் மெல்ல இருண்டு வரும்
 அறைக்கிள்ற குரலில் இசை இருக்கும்
 அகவுணர்வலைகள் தூஷதூஷக்கும்
 மழை தரு முகில்கள் வழிவகுக்கும்
 மாதவன் புன்னைகை ஓளி மயக்கும்
 விண்வெளி மீன்கள் விழி அசைக்கும்
 புன்னைகை தவழ்முகம் ஓளி கொடுக்கும்
 கண்விழி ஓரத்தில் நீர் சுரக்கும்
 மண்ணுலகின் துயர் நினைவலையும்
 தீபத்தின் ஓளியில் இமை கவியும்
 தூபத்தின் புகையில் துயர் மறையும்
 தாபங்கள் தீர்ந்து இகம் மறையும்
 தவிப்புக்கள் அடங்கி உயிர் பிரியும்
 ஆருயிர் மேல்லப் பிரிந்து விடும்
 அழுகிய உடலம் சரிந்து விழும்
 ஈருயிர் ஒன்றாய் இணைந்து விடும்
 இமு நரகுலகம் விடை கொடுக்கும்
 கண்ணனின் சங்கொலி முழக்கம் ம்
 கால்களின் சிலம்போலி நடனமிடும்
 மன்னவன் மலரடி நிழல் கிடைக்கும்
 மாயவன் சந்திதி மணங்கமழும்

மலைத்தேன்

விடிவெள்ளி ஒளி மங்கும் விடிகாலைப் போழுதொன்றில்
வெள்ளைப் பட்டுதேது வெண் முல்லைச்சரம் தொடுத்து
கற்றாறைப் புதர் கடந்து கால்கடுக்க நடந்து வந்து
சந்தனக் காட்டின் உள்ளோ சத்துமின்றி நுழைந்தவளை

வாவென்று சொல்லாமல் வண்ணமுகம் பாராமல்
ஏனிங்கு நீ வந்தாய் என் ரேறெடுத்தும் நோக்காமல்
கல் நெருஞ்சிப் புதர் நடந்து வந்த அவள் கால் நுனியை
என்னவென்று எண்ணி நீயும் இருவிழியால் பார்த்திருந்தாய்

சந்தனக் காட்டினுள் நுழைந்து வந்த தென்றலவள்
சந்தக் கவியிசைக்க இசை கூட்டி நிற்கையிலே
சிந்தைக்குரியவளை சிரிக்கும் சிலை வடிவை
எந்தக் கருத்தினிலே ஏற்றுக்காதிருந்தாய்

‘விந்தை இது மிக விந்தை விடியல் இன்னும் வரவில்லை
எந்தாய் எனைப் படைத்த ஏக்கம் இன்னும் தீவில்லை
முந்தை முறைமை இதோ முற்பிழவியின் தொடரோ
சிந்தையில் தெளியும் இல்லை’ என்றாய் திருவாய் மலர்ந்து

‘போதும் பரிகாசம் போக்கிடம் தான் ஏதுமில்லை
ஏதும் குறையிருந்தால் எக்காளம் தான் எதற்கு
தீதூம் நன்றும் எலாம் திக்கற்றோர்க்கென்றுமில்லை
குதும் வாதும் இன்றிச் சொல்லி விட்டால் போதும்’ என்றேன்

‘ஆசை மன வெளியில் அறிவு மழை பொழியாது
நேசம் நிறை விழியில் நீண்ட அருள் பெருகாது
நீச உடல் அழகில் நிறைந்த சுகம் மலராது
பூசைக்குரிய மலர் புழுதியிலே புரளாது.....’

மலையேற எண்ணுகின்ற மாவீரன் வார்த்தையிலே
மலைத்தேன் - நான் ஒரு மலைத்தேன் என எண்ணி
அலையிடையே ஒரு துரும்பாய் அலைக்கழிக்க எண்ணி ஒரு
அலையாய் அவன் மனதில் அலை மோத வைத்துவிட்டேன்

தொடர்ந்தேன் தொடர் கதையாய் அமர்ந்தேன் சிறுகதையாய்
மலர்ந்தேன் விடுகதையாய் அணைந்தேன் ஒரு கனவாய்
படர்ந்தேன் அவன் அடியில் இரந்தேன் அவனுயிரில்
நிறைந்தேன் மனவெளியில் நிமிர்ந்தேன் - நெருப்பெதரில்

நெருப்பெனவே விழியிரண்டும் ஏரிமலையாய் எதிர்விரிய
சுருக்கெனவே தூடி தூடித்து துவண்டு விட்டேன் ஒரு நொடியில்
விருப்புடனே உண்ட கவை விடமாக மாறியதால்
அருக்கனவன் திருக்கரத்தில் அடியிழந்த கொடியானேன்

அழிகின்ற உடல் அழிய உயிர்ப்பறவை சிறகடித்து
பொழிகின்ற அவன் கருணை மறையினிலே தலை சரித்து
தெளிவின்றி விரல் நிழல்கள் தீண்டுமின்பம் தருககத்தில்
மொழியின்றி ஓர் மௌனம் மோகனமாய் நெருங்கியதே

'பூசைக்குரியவளே புதுப்புனவில் வந்தமுத்தே
நேசக் கருவிழியில் நீண்ட கவி சொன்னவளே
ஒசைக்குரிய இசை ஒடிவரும் மலைச்சரிவே
மாசைக்களைந்தவளே வா' என்றான் வள்ளாலவன்

உடல் வாழ்வு மறைந்து விட உயிர் குமந்து பழவசமய்
மடற்றாழை விரிந்தது போல் மன வாழ்வில் ரூன் மலர்ந்தேன்
திடலான என் வாழ்வைத் திசைமாற்றி மளம் நிறைந்தேன்
கடல் சேரும் அருவியென காற்றாகி உயிர் கலந்தைன்

இதயம் பறி கொடுத்தேன்

இரக்கமற்ற இரவுகளும் இதயமற்ற நினைவுகளும்
உறக்கமற்ற விழிமலரும் உறங்க வேண்டும்

நிலவே வா..... வானிலவே வா

இணக்கமற்ற உறவுகளும் இடர் கொடுக்கும் கணவுகளும்
ஏகாந்தச் சூடு நெருப்பும் அணைய வேண்டும்
நிலவே வா..... வானிலவே வா

ஏக்கப் பெருமுச்சால் இரவு மகள் துடிக்கிண்றாள்
எல்லையற்ற பெருவெளியை விழி நீரால் நனைக்கிண்றாள்
கங்குலாம் தாய் மழியில் கண் வளர்ந்து விழிக்கிண்றாள்
கதிரவனின் கதிர்க்கரத்தின் கதகதப்பில் மறைகிண்றாள்

அந்தி வான் பரப்பில் அக்கினிக் குழம்பினிலே
செந்தீயாய் மாலை வெய்யில் தீப் பிடிக்கும் விளிம்பினிலே
இந்தினிளம் பிறையின் கீற்றோலி போல் இதழ் மலர்ந்து
இரு புருவ இணைச் சுழிப்பில் இதயம் பறி கொடுத்தேன்

மலர் தெரிந்து சரம் தொடுத்து மாரனுடன் சமர் புரிந்து
விடியிலிலே துயிலுகின்ற வேதனையை யாரறிவார்
பிறை வளர்ந்து ஒளி கொடுக்க கருமுகில்கள் கலைந்தொழிய
நடுநிசியில் முழுநிலவாய் நங்கை வந்தாள் துயில் கலைத்தாள்

மௌனத்தின் மொழி படித்தேன் மோனத்தில் அமைதி கண்டேன்
யெளவுனத்தின் எழில் வடித்தேன் உள் மனத்தில் சுகம் வளர்த்தேன்
பெளர்ணமியின் குளிர்க்கிரணம் மெய் தழுவுத் தீக்குளித்தேன்
பெளருவும் தொலைத்து விட்ட பாவையாய் மனம் குளிர்ந்தேன்

பின்னிரவில் நிலா உதிக்கும் கீழ்வானப் பெரும் பரப்பில்
கண்ணிரண்டும் இமை பிரிந்து கனவுகளில் தினம் நனைந்து
வெண்ணிலவின் மறுபதிப்பாம் பெண்ணிலவை மனம் நினைத்து
தண்ணிலவின் வெம்மையிலே என்னுருவம் தனைத் தொலைத்தேன்

விரகம் தனை விதைத்து உடலம் தனைச் சிதைக்கும்
கருணையிலாக் கார் வரவை காட்டுமூல்லை காத்திருக்கும்
கூதிர் குளிரிரவில் குயில் பேடை குரல் கொடுக்கும்
சாவின் விளிம்பினிலே சக்ரவாகம் துடிதுடிக்கும்

ஆத்மகாவியம்

ஆசை கண்டு அலை பாயும் அடிமை மனம் ஒன்று
அன்பு எனும் விலங்கனிந்து அடிமை கொள்ளும் துணை ஒன்று
நேச நெடும் கரம் தழுவக் காத்திருக்கும் மனம் ஒன்று
பாச மெல்லாம் மறந்து மெல்லப் பறந்தோடும் துணை ஒன்று

கானலை நீர் என்று - தொடர்ந்தோடும் மான் ஒன்று
கானலையும் மானைத்துயர் கொள்ள வைக்கும் துணை ஒன்று
தேன் என்று மனம் நாடித் தேடி ஓடும் மலர் ஒன்று
தேனலையும் குளமாகத் திசை காட்டும் துணை ஒன்று

வானலையும் முகிலாக வளைந்தோடும் மனமொன்று
வான் முகிலை அகன்றோடும் வண்ணமதி முகமொன்று
தானலையும் துயர் கொண்டு தாளாத மனம் ஒன்று
ஏன் அலைந்தாய் எனக் கேட்க எண்ணாத துணை ஒன்று

இசைபாடி எழில் நாடி இதழ் தேடும் மலர் ஒன்று
இசையாகித் திசை மாறி அசைந்தோடும் பொழில் ஒன்று
அசையாத சிலை அசைய நிதம் பாடும் குரல் ஒன்று
அசையாது அணையாது அகன்றோடும் இசை ஒன்று

திசைபாயும் காற்றாடு இசை தேடும் மனம் ஒன்று
திசை மீறிக் காற்றோடு கலந்தோடும் ஓலி ஒன்று
வசை நாணி மனம் வாடிப் பதம் தேடும் உயிர் ஒன்று
வசம் மீறித் தினம் ஆடிப் பறந்தோடும் துணை ஒன்று

கொடியை மெல்ல வருடுவது குளிர் மலயமாருதமே
கொடி மலறைத் தழுவுவது குறுகுறுக்கும் இளங்கத்திலே
கடி மலரை முகருவது கானமிடும் வண்டினமே
கடிமலரில் உதிருவது கண்ணலிடும் தேன் துளியே

பிடி நடையில் இறுகுவது பெருமை தவழ் மேகலையே
பிடி நடையின் மேகலையில் அசைவது நல்முத்தினமே
அடிபணியும் இவள் எழுதும் கவிதை ஒரு காவியமே
அடிமை இவள் என்றென்றும் உன் இதய ஓவியமே

ஆத்மீகன் அருகிருக்க

துவாரகையில் பனி பொழிய கோகுலத்தில் வெயிலடிக்கும்
யழுணையிலே அலையடிக்க நர்மதையில் புயலடிக்கும்
தேவி முகம் குளிர்ந்திருக்க ராதைமுகம் கடுகடுக்கும்
ஸ்ரீகிருஷ்ணன் மனவெளியோ மோனத் தவமியற்றும்

துளசித்தளம் எடுத்து தூய நாம பஜனை செய்து
மிளகுடனே நீருந்தி மனதில் அவன் உரு எழுதி
இளகும் இறுக்கம் என்று ஏகாந்தம் தனிலமர்ந்து
வளரும் நிலவின் குளிர் - வரவை எதிர்பார்த்திருந்தேன்

தொலைவில் குழலின் இசை தொடரும் நிழலின் உரு
மலையில் வீழும் நதி கடலில் கலக்கும் ஒலி
மலரும் மூல்லைச் சரம் கலையும் துகிலின் இதம்
நிலவின் கதிரின் சுகம் குலவும் குயிலின் குரல்

பால் நிலவின் ஒளியில் பற்றற்றிருந்தேன் நானும்
நீலவண்ணன் நிஜமாய் என்றன் எதிர்வந்தான் எதிரே வந்தான்
கோலவிழிமாதே உன்தன் குழப்பமென்ன கூறுதி என்றான்
காலநெடும் பயணம் கடுகியே மறைவது ஏன் என்றேன் நானும்

பாலைவெளியைச் சோலை- வெளியாக்க நினைத்தால் போதும்
சோலை மலரும் என்றான் சுகந்தம் தொடரும் என்றான்
நீலநெடும் வானில் நித்திலங்கள் மலர்தல் போலே
காலமெல்லாம் நீயும் ஒளிர்ந்திடுதல் கூடும் என்றான்

நிலையாமை தெரிந்தும் என்மேல் இரங்குதல் ஏன் என்றேன் நானும்
நிலையாமை தன்னில் அவனின் நிலைபேசே பெரிதாம் என்றான்
கலையாத கனவில் எங்கள் கடன் தீர்க்க முடியும் என்றான்
விலையாகும் புவியில் என்தன் அன்பின் விலை உயர்ந்தது என்றான்

தரவேண்டும் என்னும் என்னம் தந்ததற்கு ஈடே என்றான்
பெறவேண்டும் என்னும் என்னம் பெற்றதற்கு நேரே என்றான்
கரையேற வேண்டும் என்றால் கடன் தீர் வேண்டும் என்றான்
கடன் தீர்க்க வேண்டுமென்றால் பிறப்பெடுக்க வேண்டும் என்றான்

அறியாத பருவம் தனிலே நீ தந்த அற்புதக் கொடைகள்
அறிவறிந்த பருவம் தனிலே சுமையாக வருத்திடும் துயரம்
ஆத்மார்த்த அன்பைத் திரட்டி இதழுறும் தேனெனத் தந்தாய்
ஜயா நான் பெரும் பாவி கொடை தீர்க்க வழியே இல்லை

கள்ளுறும் இதழ்ச்சவையோடு கண் மூடிச் சிரித்திடும் அழகா
பொன் மார்பில் சாய்ந்தென வருடி புத்துலக வாழ்வது தந்தாய்
கண்ணான கண்ணன் கருணைக் காதலுக்கீடினை இல்லை
மண் மாதா அணைத்திடும் செந்தாமரை மல்பாதம் சொர்க்கம்

ஹரென் பேரென்ன எனக்கென்ன உறவு நீ என்றேன்
உன்னுள்ளே இருப்பவன் நானே உன்னாருயிரும் நானே
உன்னினிய அன்பில் நிறைந்து எனை உனக்குத் தந்தவன் நானே
உன்னி உன்னி அவன் சொன்ன வார்த்தை ஹனையே உருக்கிட
நின்றேன்

ஆத்மீகன் என் அருகிருக்க அகமகிழ்விற்கேதிங்கு குறையே
ஆருயிராய் அவன் இணைந்திருக்க அகிலத்தில் எனக்கென்ன
துயரே

அண்ணலே ஒரு சில வார்த்தை

நான் உனக்கு வேண்டும் என்றால்
இப்பொழுதே எனை நீ அழைப்பாய்
இப்புவிக்கு நான் வேண்டுமென்றால்
என்னோடு நீ வந்துறைவாய்!

இதயமற்ற இரவுகள்

சரத்கால விழியலிலே
சாளரத்தின் விளிம்பினிலே
மழைக்கால முகிந்த குலத்தின்
மாய்மாலக் கூச்சலிலே

சளைக்காமல் தன் விழிகள்
சார்ந்து நின்ற சூனியத்துள்
இளைக்காமல் எதிர்கொண்டாள்
ஏகாந்த நினைவுகளை

பாடி அலுத்தவளின் பரிதாபம் யாரறிவார்
ஆடிச் சலித்தவள் மேல் அனுதாபம் யார் தருவார்
தேடி அவள் துயரைத் தீர்த்து வைக்கயார் வருவார்
வாடி உதிர்ந்த பின்னே வக்கணைகள் பேசிடுவார்

மாடத்து நிலவொளியில் மயக்க மொழி பேசிடுவார்
குடத்தில் கையடித்து சுகம் தேடி அருகணைவார்
கூடத்து விளக்கொளியில் கொலைவடிவில் செய்திடுவார்
பாடைக்கு அருகிருந்து பாசாங்கு காட்டிடுவார்

குடிபோதை நிலையினிலே கும்மாளம் போட்டிடுவார்
வடியாத உணர்வுக்கு வடிகாலும் தேடிடுவார்
பிடிசாம்பர் ஆகும்வரை போயாட்டம் ஆடிடுவார்
விடிகாலைப் போழுதினிலே வெறும் வாணைக்காட்டிடுவார்

தூரத்துகின்ற நினைவுகளின் துயர் அறியா மூடிடம்
தூய நல்லுணர்வுகளைத் தூண்டி விடல் சாத்தியமோ
அரற்றுகின்ற கனவுகளின் அயர்வறியா வீணரிடம்
ஆதார நிழல் தேடல் அனைத்தும் அசாத்தியமே

இதயமற்ற இரவுகளும் இரக்கமற்ற உணர்வுகளும்
உதயஞிலி வரவு கண்டும் ஓயாது தொடருகையில்
இதயவீணை இசைத்தருமா இனியக்கீடும் இசைத்திடுமா
இருவிழிந்ர் சொரிந்திருக்க இதழ் மலர்ந்து சிரித்திடுமா

வாழவா.....

காறல் தேசத்தில்
 கார்மீகம் போற்றுத் தமிழ்
 கண் பழிக்கும் யின்னல் வெட்டு
 குழங்குடிக்கும் குறைக்காற்று

கடற்காரியில் பால் தடத்தை
 துவத்துறிக்கும் காட்டாறு
 காணவந்து கண்ணிழந்து
 கதறியமும் பகல் நிலவு

வாழவா..... வழகால் தேடி ஓடவா
 இருள் வெளியில் ஒளி வழவைத் தேவா

விழிவாசல் அழைத்த தென்ன
 மனவாசல் திறந்த தென்ன
 மேலாடை அசைந்ததென்ன
 எல்லாமே இருண்டதென்ன
 வாழ்வே வா..... வாழ வா

பரவச வேதனைகள் பகலையும் இரவாக்கும்
 விழிகளில் பூஸ்படந்து விரகத்தில் தீப்பிடிக்கும்
 மொழியற்ற ஊமைக்குயில் தீ கமந்து துடிதூடிக்கும்
 நிலவு தான் சுடுமே கதிர் தான் குளிந்திடுமோ
 மலர்கள் நெருப்பை வாடி வதைக்குமோ

சிவக்கிண்ற விழிக்கடல்கள் துடிக்கிண்ற இதய ஒலி
 எடுக்கிண்ற முச்சுக்காற்று ஏரிகிண்ற பச்சைத் தேகம்

முழுக்கயிறா..... தீக் கொழுந்தா கடல் மடியா
 மலைமுக்டா துளிவிடமா நெடுந்துயிலா

வாழவா..... வழகால் தேடி ஓடவா
 இருள் வெளியில் ஒளி வழவைத் தேவா

பூரணசரணாகதி

அமுகின்ற முழுநிலவின் விழிந்ரைத் துடைக்க வந்து
அழைட்டிச் சென்று விட்ட வெண்மேகமே

தொழுகின்ற கரமெடுத்து அதில் வளையல்தனை உடைத்து
தூடிப் பொடுக்கிச் சென்றுவிட்ட மென் தென்றுலே

மலர்கின்ற மூல்லை முகைச்சரம் முகர்ந்து அதைப் பறித்து
மோனநிலை தந்து சென்ற பனித்தூறுலே

வளர்கின்ற கனவுகளைச் சுமந்த விழிதனை மறைத்து
மாய இருள் தனில் சாய்த்த விடிகாலையே

உதிராத பவளமல்லி தனை உதிர்க்க அருகுவந்து
மலராத விழி மலர்த்தி மயல் தந்த தடந்தோள்களே

அதிராத மெல்லிசையில் ஆத்மாவை ஒடுக்கி வைத்து
அகன்ற விழி தனில் அடைத்த மலர் மார்பனே

கதிரோடு உறவாடும் காவியத் தாமரை முகத்தில்
கருவண்டாய்ச் சுழலவிட்ட கலை வள்ளலே
முதிராத இளவேனில் மலராத புலர் காலை
புன்னகையால் சிறைப்பிடித்த செம்மேனியே

அலைக்கரங்கள் தாலாட்ட கிழக்கினிலே செங்குழந்தை
அலைக்கழித்து அணைத்தெடுத்த ஆதவனே வருக
நிலையாத புவி வாழ்வில் நிலையான துணை எனவே
நினைவுகளில் நிலைத்தவனே நிர்மலனே வருக

அலையோடு அலை என்று எனை அலைய வொட்டாது
அழகிய செங்கதிர்க்கரத்தால் அணைத்தவனே வருக
கலையாத கனவுகளால் காலமெல்லாம் வருஷநிற்கும்
கலை ஞான ஏழில் வடிவே கட்டழகே வருக

வெண்மேகம் தனை அழைத்து மென் தென்றல் துணைசேர்த்து
பனித்தூறல் போர்வையிட்டு விடுகாலை அனுப்பிவைத்தாய்
செந்தாமரை முகத்தில் செந்தூரச் சிரிப்பசைய
சிந்தாகுலம் தீர்த்தவனே செங்கதிரே வருக!

கண்ணிறைந்த கட்டழகா மலர் மார்பா மாலையிட்டு
மங்கை துயர் தீர்த்தவனே மாதவ நின்தாள் சரணம்

சரணாலயன்

எண்ணப் பெருங்குகையில் ஏட்டமுத நானமர்ந்தேன்
கன்னல் தமிழவளைக் கைகூப்பித் தொழுதெழுந்தேன்
கன்னைக் கவரும் ஒளிக்கத்திரவனின் கீற்றெனவே
வண்ணக் களஞ்சியமாய் வடிவழகன் விழிநுழைந்தான்

புதிதாய் ஒரு பிறவி புத்துலகில் எடுக்க வைத்தான்
இனிதாய் அனைத்தையுமே ஏற்றுலகில் நடக்க வைத்தான்
கவிதாலயம் எனவே கனவுலகில் மிதக்க வைத்தான்
சரணாலயன் என்மனதை சாந்திவனம் ஆக்கிவிட்டான்

வேங்கையும் கலைமானும் நீருந்தும் கனை எனவே
வெண்பளிங்குச் சிலை மனதில் விளைநிலமாய் வந்துவின்றான்
பாங்கான வெண்பறாவும் பருந்து மொன்றாய்க் கூடுவாழும்
பண்பாட்டை பாவை நெஞ்சில் பக்குவமாய் விதைத்துவிட்டான்

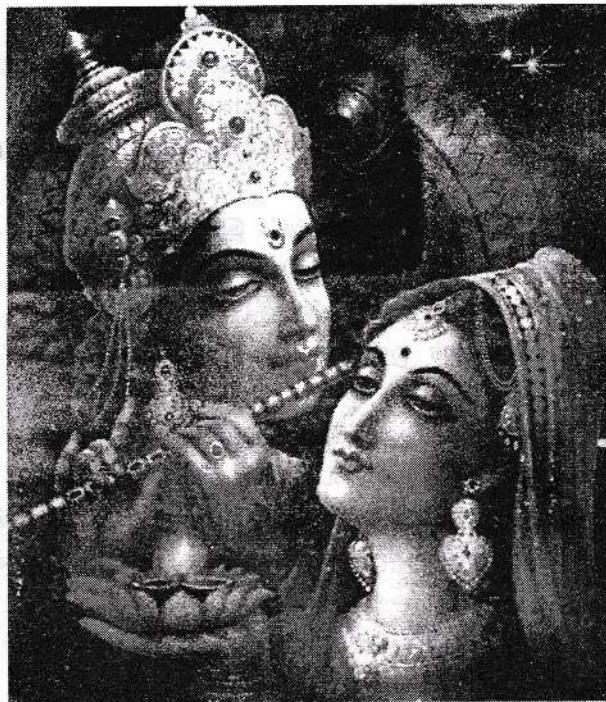
குளிர்நிலவும் சுடுவெயிலும் பரவசமாய் இணைந்திருக்கும்
பனிமலையும் ஏரிமலையும் அருகருகே கதைபடிக்கும்
மாருதமும் மனற்புயலும் மனம் திறந்து இசை வடிக்கும்
குணங்களுடன் குறைகள் ஒன்றாய் நிறைந்தவனே மனிதன் என்றான்

பிற்றதுயரில் அருகிருத்தல் அதியச்சம் என்று சொன்னான்
பிற்ற தேவைக்குதவி செய்தல் பேருபகாரம் என்றான்
பிற்ற கொதிக்கும் போதமைதி காப்பது நல்லியல்பு என்றான்
பிற்ற குறையை நோக்காது குணம் நாடல் உயர்வு என்றான்

எதிலியாய் நிற்பவர்க்கு இலக்கமைக்க உதவு என்றான்
நீதிநெறி தவறாத தீர்ப்பு என்றும் வேண்டும் என்றான்
வாதிடலில் ஏதுபயன் வன்முறையை விலக்கு என்றான்
குதுவாது தெரியாத குழந்தைமனம் உயர்ந்துகொண்டான்

போதனையால் வேதனைகள் போக்கிடுதல் கடினமென்றான்
வேதனையில் தவிப்போரின் அருகிருக்க விரும்பு என்றான்
சாதனைகள் படைப்பதற்குத் தூயமனம் போதுமென்றான்
சதனைத்தும் இணைந்துவிட்டால் தான் எனக்கு உறவு என்றான்

உத்தமனின் உறவினுக்காய் அத்தனையும் ஏற்றுவிட்டேன்
ஊருலகின் பார்வையிலே ஒரு நிஜமாய் வாழுகின்றேன்
சத்துவகுணம் தாட்சண்யம் ஆத்மார்த்தமாக்கி வைத்தேன்
சாந்துணையும் என் சுயத்தை சாகாமல் காத்திருப்பேன்

ஆரண்யவாசம்

ஆரண்ய வாசம் தன்னை அகம் விழைந்தேங்கி நின்றோன்
காருண்ய சௌ உனக்கும் திளம்தினம் புசுனை செய்தேன்
காரணமித்திட்டால் போதும் கதிர் வெளிவந்தே ஆடும்
யாரணமித்திருந்திடும் போதும் நியில்லைப் புவிவெறு நிலமே

மாணவப் பருவம் தாண்டி மனம் நிறை இல்லறும் கடந்து
வானப் பிரஸ்தம் தனிலே வண்ணமுறவாற்றந்திட வேண்டி
மனவனம் தனிலே அன்புந் துணை எனும் கவிதாலயத்தில்
சினம் திழைத் தாண்தம் கொள்ள மனம் தடை போடுவதறியாய்

பந்தமும் பாசமும் எஞ்தன் சிந்தனை தன்கை உணர்வின்
அந்தமில் தொடர் பினைப் பாக்கும் அவசிந்ததை நியறியாயோ
அந்தரா வெளியில் ஆத்மா அவைப்பட்ட தகும்பாய்ந் நவிக்க
செந்தழல் வண்ணா நியும் சிறிதும் தான் இருங்கி விள்ளை

சினம் எனும் சரக்கை ஏற்ற கரைதனில் காந்து நின்றோன்
திசை திசை மாறி மாறி மரக்கல வரவைத் தேடி
சினமெனும் தீயும் என்னைச் சினம் கொள்ள வைத்தே அனுமதி
சிதைப்பதை அறிந்தும் ஏனோ சிரிப்புன் மொனம் காந்தாய்

சொற்களாம் புட்களை இங்கே கற்றுப் பூங்களிலேல்லாம்
சோர்வின்றித் துரத்தியே பிடித்து காவியக் கல்லூரில் அடைத்தே
அறிபுத வாக்கியமாக்கி அழகியல் கவிஞரங் பகுத்தேங்
பொற்பதம் தனிலே வைத்துப் புரிக்கத் திருப்பதம் காணேன்

மாண்புற கவிவனம் ஓர்நாள் மகாவனம் ஆகியே புலிமேல்
தேன் சிந்தும் மலர்வனம் ஆகும் சிந்தனை வண்டுகள் பாடும்
கான் நிறை பறவைகள் மீண்டும் கவிக்கண்டில் அடைந்திட ஏங்கும்
காட்சிகள் புதிதல்ல உனக்கு - கடுகியே எதிர் வந்து நில்லு

திருமறைக் காட்டில் நீயும் திரு நடம் ஆழய தேனோ
இடுபினை சுடும் இடு காட்டில் ஏரிசாம்பர் பூசிய தேனோ
அருவிகள் சிகரங்கள் நடுவே ஆகமம் உரைத்ததேனோ
ஆயினும் என் மன விருப்பை தூயனே மறுத்திடல் தகுமோ?

கற்களும் பூக்களாகும் சம்பவ விபரிப்பு சிகிச்சை முறை (NET)

நடை - சதுள்ளரம்

வாழ்வியலின் பாதை ஒரு நாலானதே - அதில் வந்து சேரும் சம்பவங்கள் வலையானதே காலம் செய்த சோதனைகள் கற்களானதே - மனம் களிப்படையும் சம்பவங்கள் பூக்களானதே (வாழ்வியலின்...)

மனவுடுச் சம்பவங்கள் கதையானதே - அதை மனம் தீற்றந்து சொல்வது ஒர் முறையானதே நினைவுகளின் பயணம் ஒரு தொடரானதே - அதில் இடையிட்ட ஞாபகங்கள் மறைவானதே

(வாழ்வியலின்....)

சம்பவத்தின் உச்சம் தன்னில் கொஞ்சம் நில்லுங்கள் - அந்தப் புள்ளி தன்னில் மிக மெதுவாய் கொண்டு செல்லுங்கள் குடான் ஞாபகங்கள் போங்கும் வேளையில் அவரைக் குளிர் ஞாபகங்களுடன் இணைத்து விடுங்கள்

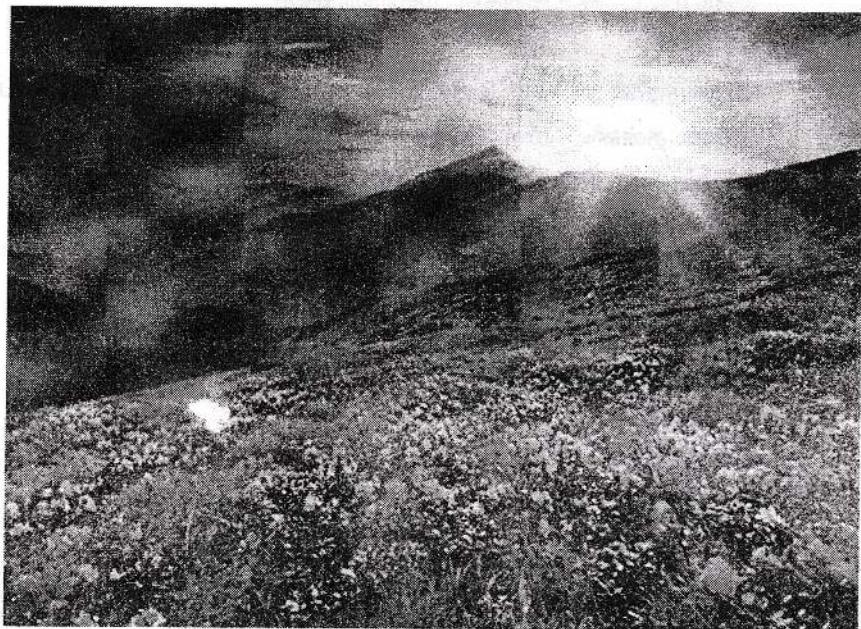
நடை - மிஸ்ரம்

பட்படத்து உடல் நடுங்கிக் குரல் அடைக்கலாம் - கண் மணி விரிந்து கனவுலகில் மீள வாழலாம் நாக்குலர்ந்து முகம் சிவந்து மூர்ச்சைசயாகலாம் - உடல் தளர்வடைய மூச்செடுக்கும் பயிற்சி செய்யலாம்

நடை - சதுஸ்ரம்

துண்டான ஞாபகத்தைத் தேடி எடுங்கள் - அதை
தொடராகச் சொல்வதற்கு தூண்டி விடுங்கள்
நன்றாகச் சம்பவத்தை நினைக்க விடுங்கள் - அந்த
நினைவினிலே உடல் மொழியை உற்றுப் பாருங்கள்

அமர்வுகளில் கடைத்தவற்றை தொகுத்துரையுங்கள் - அந்த
அனுபவத்தின் கவடுகளை மீண்டும் பாருங்கள்
இப்பொழுது இவ்விடத்தில் உணர்வைக் கேளுங்கள் - என்றும்
இயல்பு நிலை ஏற்படுத்தி நிறைவு செய்யுங்கள்

நிறைவெடன்....

என்னை நன்றாக இறைவன் படைத்தனன்
தன்னை நன்றாகத் தமிழ் செய்யுமாரே”

எல்லாம் வல்ல இறைவனின் திருவழக்கு
தீயமறீ கூட எழில் கவிதை மலர் தூவுகின்றேன்.
என்னைப் பெற்றவர்க்கும் என்னை வளர்த்த ஆன்றோர்க்கும்
என் தினிய ஆசிரியப் பெருந்தகைகள் அன்பினுக்கும்
சுமர்ப்பணத்தை ஏற்றருளி இதும் கொடுத்த ஜயனுக்கும்
ஆசிச்செய்தி தந்த ஒுகமச் செம்மலுக்கும்
கைவப்புலவரவர் பதிவினுக்கும் பெரு நன்றி
சிந்தனைத் தூறலோடு நூல் நயத்தை இணைத்தனித்த
விழிசைக்குயில் நட்பிற்கோர் விருப்பமெந்த நன்றி
சுயம் பற்றி விதந்துரைத்த பேராசான் இளங்கோவன்
சொற்பத்தைத் தந்தமைக்கு சூருதிக்கோர் நன்றி
கலை கிளக்கியக்களம் தந்த வெளியீடு
காலத்தால் செய்த நன்றி மாஸ்பினுக்கோர் நன்றி
கணனிப் பதிவு தந்த பிரலீனா கைங்கர்யம்
களவு நன்றாக வைத்த காரியத்துக்கோர் நன்றி
நூலங்களாய்த் துணை நின்று நூலாக்கி நிறைவு கண்ட
பெருமக்களாம் சௌந்தராஜப் பெருந்தகைக்கு நன்றி
முகப்போடு புறத்தோற்றம் அழகுறவே வழவுமைத்து
நிழற்கோலம் படைத்தனித்த அபயனுக்கு ஒரு நன்றி
இணையத்தாந்திரிக்கும் ஓவியர் ததாவிற்கும் உள்ளார்ந்த நன்றி
ஓவியர்கள் கலைப்படைப்பை ஓவியங்களாய்ப் பதித்து

ప్రాతి ముఖ్యమై

మంగళికా వాయామి, ఏష్టా వాయామి,
శోభావిషి ల్యాప వాయామి వాయామి

ప్రాతి ముఖ్యమై వాయామి వాయామి
ఏష్టా వాయామి వాయామి వాయామి
శోభావిషి ల్యాప వాయామి వాయామి
ప్రాతి ముఖ్యమై వాయామి వాయామి వాయామి

ప్రాతి ముఖ్యమై వాయామి వాయామి
ఏష్టా వాయామి వాయామి వాయామి
శోభావిషి ల్యాప వాయామి వాయామి
ప్రాతి ముఖ్యమై వాయామి వాయామి వాయామి

ప్రాతి ముఖ్యమై వాయామి వాయామి
ఏష్టా వాయామి వాయామి వాయామి
శోభావిషి ల్యాప వాయామి వాయామి
ప్రాతి ముఖ్యమై వాయామి వాయామి వాయామి
ఏష్టా వాయామి వాయామి వాయామి
శోభావిషి ల్యాప వాయామి వాయామి

உள்ளடக்கம் பொலிவுறவே உவந்தளித்து உயிர் கொடுத்த
 ஸீ ஹர்ஷன் படைப்பாக்கத் திறனுக்கு நன்றி
 ஆரண்யவாசம் தவழ கவிதைகளை அரங்குகளில்
 கிசத்தவர்கள் வரிசையிலே அமரர். இராமநாதனுக்கும்
 கணேசதுரை தீபனுக்கும் விமலா நாகேஸ்வரனுக்கும்
 னென்னும் கிசக்கினர் சீர்யியர்கள் குழவினர்க்கும்
 துர்க்காபுரம் மகளிர் இல்லச் சிறுமியர்க்கும் பெரு நன்றி.
 பிரதிகளை அரங்கினிலே பெற்றுதவ வருகை தந்த
 தேசக்ரத்தி ஆறுமுகநாதன் ஜயா அவர்களுக்கும்
 மகாஜனாவின் ஓய்வுறியிலை அதிபராம் சிவமலர்
 ஆனந்தசயனன் அவர்களுக்கும் என்றும் நன்றி
 கன்னாகம் தேசிய சேமிப்பு வங்கி முகாமையாளர்
 பக்ரதன் அவர்களுக்கும் ஆய்வுறையால்
 அவையடக்கும் மகாவிங்கசிவத்திற்கும் மனமார்ந்த நன்றி
 ஆரண்யவாசம் தன்னை அற்புத நாலுருவாய் ஆக்கி
 எம் கையில் தவழ வைத்த கிருஸ்ணா பதிப்பகத்தின்
 குழவினரின் சேவைக்குக் கூறுகின்றேன் மிக் கந்றி
 என்றென்றும் என் சுயத்தின் பிரகாசம் தனைக் காக்கும்
 என் இனிய ஒத்மார்த்த உறவுகளை அகத்திருத்தி
 உளம் ஆறு ஒரு நிழலாய் ஆரண்யவாசம் தந்தேன்
 உளமார உவந்தேற்பீர் - நிறைவோடு அமைகின்றேன்.

- ஆசிரியர்.

இவரது மனமே ஒரு சுற்றாலயம். உடன்பாடாவும் விந்தனைகளையே இவரது படைப்புக்கள் தாங்கியுள்ளன. எத்தனை சவால்கள் வந்தாலும் அவற்றையெல்லாம் தகர்த்து சடுதியாக இயல்புநிலைக்கு வருமானத்தின்ற அந்தப்பக்குவம் கொண்ட சமநிலை மட்டுமல்லாது தமது பாத்திரங்களையும் அத்தகைய பண்புடையோராயிப் படைக்கும் நுண் திறன் இவரது உச்சம். அருவியெனக் கொட்டும் கவிச் செழுகை இகையில் தோய்ந்துவரும் குன்றாத மொழிவளம், அற்புத கற்பகன, ஆக்மார்த்த நிஜம், பிரக்கஞ்சுர்வமான சமூக நூக்கு - காலத்தை வென்று சாதனை படைக்க வல்லன. இவரது சமூக இலக்கியப் பணி தொடர்டும்.

பேராசிரியர் இளங்கோவன்
சென்றைனப் பல்கலைக்கழகம்
08-06-2016